

Regeringens proposition

1981/82: 73

om godkännande av tilläggsavtal till avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden, m. m.;

beslutad den 5 november 1981.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll ovannämnda dag:

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

ROLF WIRTÉN

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett tilläggsavtal till det nordiska avtalet om handräckning i skatteärenden. Tilläggsavtalet innehåller bl. a. en ny artikel med bestämmelser om säkerställande av betalning för fordran på skatt. Avtalet utvidgas också att omfatta punktskatter. Vidare ges de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna möjlighet att träffa överenskommelse för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en stat. Tilläggsavtalet avses träda i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det svenska utrikesdepartementet att man har genomfört de konstitutionella åtgärder som krävs för ett ikraftträdande. Avtalet skall tillämpas på ärenden som kommer in efter ikraftträdandet till behörig avtalsmyndighet i den stat till vilken framställningen riktas.

I propositionen föreslås vidare vissa ändringar i betalningssäkringslagen och uppbördslagen, vilka föranleds av tilläggsavtalets regler om säkerställande av betalning för fordran på skatt och den överenskommelse för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en stat som avses skola träffas av de behöriga myndigheterna.

Propositionen innehåller också förslag om att vissa bestämmelser om kontrolluppgifter i taxeringslagen ändras samt att skyldighet införs för de skattskyldiga att specificera vissa utgiftsräntor i självdeklarationen.

1 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)

Härigenom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953: 272)¹
dels att rubriken närmast före 39 § skall lyda "Avdrag på lön, m. m.",
dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 44 a §, av nedan angivna
lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

44 a §

Utför en arbetstagare, som har hemvist här i riket, arbete i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller utför en arbetstagare, som har hemvist i en sådan stat, arbete här i riket, får den lokala skattemyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlätas, om avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Meddelar den lokala skattemyndigheten ett beslut enligt första stycket, får länsstyrelsen enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer besluta att preliminär skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att gottskrivas arbetstagaren där. Ett beslut om en sådan överföring av innehållen preliminär skatt, får länsstyrelsen enligt de närmare föreskrifter som meddelas i nyss angiven ordning också fatta sedan det slutligt har bestämts att arbetstagarens inkomst av arbetet skall beskattas i den främmande staten.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Lagen omtryckt 1972: 75.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 771.

2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Betalningssäkring får användas i fråga om fordran på

1. skatt, tull eller avgift som avses i 1 § första stycket lagen (1971: 1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m.,
2. skatt enligt lagen (1941: 416) om arvsskatt och gåvoskatt,
3. skatte- eller avgiftstillägg eller förseningsavgift,
4. ränta eller avgift som utgår i samband med uppbörd eller indrivning av fordran enligt 1, 2 eller 3,

5. skattebelopp jämte restavgift eller ränta som företrädare för juridisk person är skyldig att betala enligt 77 a § uppbördslagen (1953: 272), 48 a § lagen (1968: 430) om mervärdeskatt, 27 a § lagen (1959: 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning eller 17 § 1 mom. lagen (1958: 295) om sjömansskatt.

Betalningssäkring får användas också i fråga om sådan fordran på utländsk skatt, tull eller avgift, för vilken säkerställande av betalning får ske här i riket enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

3 Förslag till

Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)

Härigenom föreskrivs i fråga om taxeringslagen (1956: 623)¹

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 25 c §, av nedan angivna lydelse,

dels att 37 § 2, 4 och 7 mom. samt 42 § 1 mom. skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 c §

Yrkar skattskyldig avdrag för en skuldränta vid beräkning av inkomst av annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), eller vid beräkning av inkomst av kapital, skall han lämna uppgift om skuldbeloppets storlek vid beskattningsårets utgång och om långgivarens namn. Är långgivaren en fysisk person skall uppgift också lämnas om dennes personnummer eller adress. Uppgifterna skall lämnas på blankett enligt fastställt formulär.

37 §

2 mom.² Vid avlämnande av uppgifter, varom stadgas i 1 mom., skall iakttagas följande.

Avser sådan förmån, varom i 1 mom. första och andra punkterna förmåles, endast en del av året, skall upplysning meddelas om den tidrymd, för vilken förmånen utgått.

I kontrolluppgift, som upptager särskild resekostnads- och traktamentsersättning, skall angivas beloppet av dels resekostnadsersättning och dels traktamentsersättning jämte tid för vilken traktamentsersättning utgått. Därvid skola uppgifter lämnas om traktamentsersättning dels för förrättningar inom riket i enlighet med vad nedan sägs och dels för förrättningar utom riket. I fråga om förrättningar inom riket skola uppgifter lämnas särskilt för förrättningar som icke varit förenade med övernattnings (endagsförrättningar), förrättningar som varit förenade med övernattnings men icke medfört vistelse mer än femton dygn i följd på en och samma ort (korttidsförrättningar) samt övriga resor (långtidsförrättningar). För endagsförrättningar uppgives utgiven traktamentsersättning och antal dagar. Vid beräkning av antalet dagar för endagsförrättningar medräknas icke sådan endagsförrättning, som varat högst fyra timmar; förrättning som varat mer än fyra timmar men högst tio timmar räknas som halv dag; längre

¹ Lagen omtryckt 1971: 399.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 773.

² Senaste lydelse 1978: 316.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

förrättning räknas som hel dag. För korttids- och långtidsförrättningar uppgives utgiven traktamentsersättning och antal nätter övernattnings skett. De första femton dygnen av varje långtidsförrättning uppgivas såsom korttidsförrättning. — I kontrolluppgift skall i förekommande fall särskilt anmärkas, att arbetsgivaren utöver traktamentsersättningen, haft utgifter för den anställdes bostad eller uppehälle under förrättningen.

Om skattechefen i det län där arbetsgivarens hemortskommun är belägen medger det, behöver arbetsgivaren, i stället för att lämna uppgift enligt tredje stycket om traktamentsersättning vid förrättning inom riket, endast anmärka i kontrolluppgiften att sådan ersättning utgått. Förutsättning för medgivande är att ersättning utgår enligt sådana grunder att den kan antagas icke komma att överstiga avdragsgill ökning i levnadskostnaderna. Motsvarande medgivande kan lämnas även beträffande resekostnadsersättning för färd med allmänt kommunikationsmedel. Medgivande lämnas endast om arbetsgivaren har ett större antal anställda, som mera regelbundet företager tjänsteresor, och medgivandet bedömes vara utan olägenhet för taxeringsarbetet. Medgivande får ej lämnas fåmansföretag i fråga om uppgifter rörande företagsledaren och honom närstående personer samt delägare i företaget. Lämnat medgivande gäller tills vidare. Det kan begränsas till viss grupp av anställda. — Ansökan om medgivande göres hos länsstyrelsen senast den 31 oktober året före taxeringsåret. Talan mot beslut, varigenom ansökan om medgivande avslagits eller medgivande återkallats, föres hos riksskatteverket genom besvär som skola ha inkommit till verket inom en månad från den dag då klaganden erhöll del av beslutet. Mot riksskatteverkets beslut får talan icke föras.

Därest vid avlönings utbetalande avdrag skett för löntagares eller hans efterlevandes pensionering, skall i kontrolluppgiften upptagas bruttolön och vad som avdragits.

Av kontrolluppgift enligt 1 mom. första, andra eller sjunde punkten skall framgå, huruvida arbetsgivaren har att för utgivet belopp erlagga avgift enligt 19 kap. 1 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring. I kontrolluppgift som nu har sagts skall särskilt för sig upptagas representationsersättning och särskilt för sig annan kostnadsersättning än resekostnads- och traktamentsersättning.

Av kontrolluppgift enligt 1 mom. första, andra eller sjunde punkten skall framgå om arbetsgivaren har att för utgivet belopp betala arbetsgivaravgifter enligt lagen (1981: 691) om socialavgifter. I kontrolluppgift som nu har sagts skall särskilt för sig tas upp representationsersättning och särskilt för sig annan kostnadsersättning än resekostnads- och traktamentsersättning.³

I kontrolluppgift skall särskilt för sig upptagas sådant skatteavdrag, som skett för uttagande av preliminär A-skatt.

I kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser. Kan personnummer inte anges för den sist-

I kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser. Kan personnummer inte anges för den som

³ Lydelse enligt prop. 1981/82: 10.

Nuvarande lydelse

nämnde skall, där så kan ske, redovisas län, kommun och församling, där han var mantalsskriven för året före taxeringsåret. I kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag skall anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

Kontrolluppgift, som i 1 mom. tredje punkten sägs och som avser pensionsförsäkring tagen annorledes än i samband med tjänst, skall innehålla uppgift om tidigare och nuvarande ägare till försäkringen och, om möjligt, fång varigenom äganderätten övergått samt, i förekommande fall, den som erhållit förfoganderätten till försäkringen. Kontrolluppgift, som avser pensionsförsäkring tagen i samband med tjänst, skall innehålla uppgift om den som enligt tjänsteavtalet skall åtnjuta pensionsförmånen.

Kontrolluppgift enligt 1 mom. första eller andra punkten skall avfattas på blankett enligt fastställt formulär. Särskild uppgiftshandling skall lämnas för varje person.

Riksskatteverket får på ansökan av uppgiftsskyldig medge undantag från bestämmelserna i tionde stycket. Mot riksskatteverkets beslut får talan ej föras.

4 mom.⁴ Kontrolluppgift enligt 1 mom. skall lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret. Den som har tilldelats redovisningsnummer för inbetalning av innehållen skatt skall lämna kontrolluppgift till lokal skattemyndighet i det län där länsstyrelsen har utfärdat redovisningsnumret. Annan uppgiftsskyldig skall lämna kontrolluppgift till lokala skattemyndigheten i det fögderi där han är bosatt.

Föreslagen lydelse

uppgiften avser skall redovisas dennes födelsetid. Har den uppgiftsskyldige tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272) skall detta anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer. I kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag skall anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

Kontrolluppgift enligt 1 mom. punkterna 1–3, 3 b–3 f eller 8 skall avfattas på blankett enligt fastställt formulär. Särskild uppgiftshandling skall lämnas för varje person.

4 mom. Kontrolluppgift enligt 1 mom. skall lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret till den lokala skattemyndighet hos vilken den uppgiftsskyldige är registrerad som arbetsgivare. Den som har tilldelats särskilda redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272) och på grund härav registrerats hos flera lokala skattemyndigheter skall lämna kontrolluppgifterna till myndigheterna i enlighet med denna registrering. Är den uppgiftsskyldige inte registrerad eller saknar han kännedom om till vilken lokal skattemyndighet kontrolluppgifterna skall lämnas enligt vad som har sagts nu, får han lämna uppgifterna till den lokala skattemyndighet i det fögderi där han är bosatt.

⁴ Senaste lydelse 1978: 316.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Kontrolluppgifter enligt 1 mom. punkterna 3, 3 a eller 4–6 skall vid avlämnandet vara ordnade kommunvis eller, om i kommunen ingår flera församlingar, församlingsvis och skall medelst särskilda omslag eller annorledes vara tydligt utmärkt, vilken kommun eller församling varje grupp av uppgifter avser.

Kontrolluppgifter enligt 1 mom. punkterna 3 a eller 4–6 skall vid avlämnandet vara ordnade kommunvis. Vilken kommun uppgifterna avser skall vara tydligt utmärkt.

I fråga om inkomst som avses i punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928: 370) får riksskatteverket föreskriva att kontrolluppgift skall avlämnas i särskild ordning.

7 mom.⁵ Vid kontrolluppgift, som lämnas enligt 1 mom. punkt 1 eller 2 skall fogas särskild uppgift (*kontrolluppgiftsmissiv*). I sådant *missiv* skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts för preliminär A-skatt under året före taxeringsåret.

7 mom. Vid kontrolluppgift, som lämnas enligt 1 mom. punkt 1–3, 3 b–3 f eller 8 skall fogas särskild uppgift (*sammandrag av kontrolluppgifter*). I sådant *sammandrag* skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts för preliminär A-skatt under året före taxeringsåret. *Har den uppgiftsskyldige tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953: 272) skall detta anges i stället för personnummer eller organisationsnummer.*

42 §

1 mom.⁶ Har medlem av bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag under hela eller större delen av beskattningsåret helt eller till övervägande del till annan upplåtit honom i nämnda egenskap tillkommande lägenhet, skall till ledning för medlemmens eller delägarens taxering varje år av föreningen eller bolaget lämnas uppgift om beloppet av medlemmens eller delägarens inbetalningar till föreningen eller bolaget och huru mycket därav som utgör kapitaltillskott.

Bostadsförening och bostadsaktiebolag skall även lämna uppgift angående värdet av varje medlems eller delägares andel i föreningens eller bolagets behållna förmögenhet beräknat på sätt anges i punkt 2 andra stycket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928: 370).

Motsvarande gäller beträffande sådan ekonomisk förening eller sådant aktiebolag som enligt punkt 3 av anvisningarna till 24 § kommunalskattela-

⁵ Senaste lydelse 1978: 316.

⁶ Senaste lydelse 1979: 1018.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

gen likställs med bostadsförening och bostadsaktiebolag vid inkomstbeskattningen. Uppgiften skall utan anmaning avlämnas senast den 15 februari under taxeringsåret i den ordning, som gäller för avlämnande av självdeklaration.

Uppgift om förmögenhetsvärde behöver inte lämnas om föreningen eller bolaget saknar behållen förmögenhet. Skattechefen i det län där föreningen eller bolaget har sitt säte får i andra fall medge befrielse från att lämna uppgift om förmögenhetsvärde.

Uppgift om förmögenhetsvärde behöver inte lämnas om föreningen eller bolaget saknar behållen förmögenhet. Skattechefen i det län där föreningen eller bolaget har sitt säte får i andra fall medge befrielse från att lämna uppgift om förmögenhetsvärde. *Beslut som skattechefen meddelat enligt detta stycke får inte överklagas.*

Uppgiften skall avfattas på blankett enligt fastställt formulär eller på sätt som skattechefen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982. De nya bestämmelserna i 37 § 2 mom. åttonde och tionde styckena samt 4 och 7 mom. tillämpas första gången i fråga om kontrolluppgifter till ledning för 1982 års taxering. Bestämmelserna i 25 c § tillämpas första gången i fråga om 1983 års taxering. De nya bestämmelserna i 42 § 1 mom. tillämpas i fråga om beslut som har meddelats efter ikraftträdandet.

De nya bestämmelserna i 37 § 2 mom. sjätte stycket tillämpas första gången i fråga om kontrolluppgifter till ledning för 1983 års taxering.⁷

⁷ Övergångsbestämmelse enligt prop. 1981/82: 10.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1981-09-17

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Wikström, Friggebo, Dahlgren, Åsling, Söder, Johansson, Wirtén, Andersson, Gustafsson, Elmstedt, Tillander, Ahrland, Molin

Föredragande: statsrådet Wirtén

Lagrådsremiss med förslag till lag om ändring i uppbördslagen, m. m.

1 Inledning

Den 9 november 1972 slöts ett avtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1972: 142, SkU 1972: 63, rskr 1972: 297) och trädde i kraft den 1 januari 1973 (SFS 1973: 88). Avtalet har medfört bl. a. väsentligt ökade möjligheter att driva in skatter och avgifter och att utbyta upplysningar i skatteärenden. Genom tilläggsavtal år 1976 (prop. 1976/77: 9, SkU 1976/77: 1, rskr 1976/77: 1) skapades bl. a. möjligheter för taxeringstjänstemän och andra representanter för myndigheter i de nordiska staterna att delta i utredningar i skatteärenden i andra nordiska stater.

Möten med representanter för de nordiska ländernas finansdepartement och centrala skattemyndigheter har därefter hållits fortlöpande. Vid dessa möten har man utbytt erfarenheter av tillämpningen av handräckningsavtalet och diskuterat möjligheterna att ytterligare utvidga det nordiska samarbetet i fråga om handräckning i skatteärenden. Det har rått allmän enighet om att erfarenheterna av tillämpningen av avtalet är positiva och man har bedömt det möjligt och önskvärt att komplettera avtalet på vissa punkter. Man har sålunda kommit fram till att regler bör införas som gör det möjligt att dels undvika att preliminär skatt tas ut i mer än en stat och dels säkerställa betalning för fordran på skatt i vissa fall. Man har vidare varit ense om att avtalet bör utvidgas att omfatta också punktskatter.

Vid förhandlingar i Stockholm den 20–21 januari 1981 mellan representanter för de nordiska ländernas finansdepartement nåddes enighet om ett på svenska språket avfattat förslag till tilläggsavtal till avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden. Vid efterföljande skriftväxling har överenskommelse nåtts om dansk, finsk, isländsk resp. norsk avtalstext samt en på svenska språket

upprättad avtalstext för Finland. Dessa texter bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*. Förslaget till tilläggsavtal remitterades till kammarrätten i Stockholm och riksskatteverket, vilka förklarade sig inte ha något att erinra mot förslaget. Sedan regeringen den 19 mars 1981 beslutat att tilläggsavtalet skulle undertecknas, har detta gjorts den 11 juni 1981.

För att de nya bestämmelserna i tilläggsavtalet och överenskommelsen om uppbörd av skatt skall kunna tillämpas i Sverige fordras att ändring sker i uppbördslagen (1953:272), UBL, och i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (betalningssäkringslagen).

Jag avser att inledningsvis redovisa innehållet i tilläggsavtalet och ett därmed sammanhängande förslag till överenskommelse om uppbörd av skatt som de nordiska förhandlingsdelegationerna preliminärt har enats om. Därefter kommer jag att behandla förslaget till ändringar i UBL och betalningssäkringslagen, vilka är föranledda av vissa bestämmelser i tilläggsavtalet. Slutligen skall jag redogöra för mitt förslag att införa skyldighet för de skattskyldiga att specificera vissa utgiftsräntor i deklarationen.

2 Ändringarna i handräkningsavtalet

2.1 Allmänt

Sedan några år har överläggningar ägt rum mellan Sverige och Norge för att nå fram till en överenskommelse om i vilket land avdrag för preliminär skatt skall ske vid arbete i Norge. Det har nämligen rått oenighet i denna fråga bl. a. beroende på att länderna hävdar olika tolkningar av reglerna om fast driftställe och om den s. k. 183-dagarsregeln i dubbelbeskattningsavtalet mellan de båda länderna. Detta har vållat bekymmer för svenskt företagande och i viss mån verkat hämmande på de svenska insatserna i grannlandet. Det har också försvårat den fria rörligheten på den nordiska arbetsmarknaden. Tilläggsavtalet och den i anslutning till detta föreslagna överenskommelsen om uppbörd av skatt innebär att dessa frågor nu har avtalsreglerats.

Genom de föreslagna ändringarna i UBL och betalningssäkringslagen skapas de förutsättningar i lag som krävs för att bestämmelsen i tilläggsavtalet och överenskommelsen om uppbörd av skatt skall kunna tillämpas i Sverige. De nya reglerna har utformats generellt för att bereda väg för de ytterligare internationella överenskomelser på dessa områden som Sverige kan komma att träffa i framtiden.

Innan jag går in på lagförslagen skall jag i det följande först något närmare redogöra för de ändringar som har gjorts i tilläggsavtalet och för den därmed sammanhängande överenskommelsen om uppbörd av skatt.

2.2 Tilläggsavtalet

Tilläggsavtalet innehåller nio artiklar. Av dessa innehåller art. 1, 2, 3, 4, 6 och 7 materiella ändringar i och tillägg till 1972 års handräckningsavtal. De ändringar i UBL och betalningssäkringslagen som föreläggs lagrådet har sin grund i art. 1, 6 och 7 i tilläggsavtalet.

Artikel 1 anger de olika former av handräckning som de avtalsslutande staterna åtar sig att lämna för annan avtalsslutande stat. Enligt punkt d) i artikelns nuvarande lydelse kan handräckning avse att medverka till uppbörd av annan nordisk stats skatt. Genom den ändrade lydelse av denna punkt som nu föreslås åtar sig avtalsslutande stat dessutom att vidta åtgärder för att undvika att preliminär skatt tas ut i mer än en stat. Bakgrunden till bestämmelsen är följande. I samband med prospekteringen och utvinningen av Nordsjöoljan har åtskilliga utländska företag, inte minst från övriga nordiska länder, haft uppdrag i Norge inom byggnads- och entreprenadområdet. De norska skattemyndigheterna har ställts inför stora administrativa problem att redan på preliminärskattestadiet i de enskilda fallen avgöra om skattskyldighet föreligger i Norge med hänsyn till de bestämmelser i dubbelbeskattningsavtalen som reglerar beskattningen av entreprenadföretag och deras anställda. Problemen, som särskilt har gällt tolkningen och tillämpningen av avtalens regler om fast driftställe och om korttidsarbete, den s. k. 183-dagarsregeln, har också haft sin grund i de svårigheter som har förelegat att fastställa de faktiska omständigheterna kring de utländska företagens verksamhet i Norge.

Mot bakgrund av dessa omständigheter har de norska myndigheterna efter hand intagit en allt striktare attityd gentemot de utländska företagen. Man har trots invändningar från företagen och de utländska skattemyndigheterna i många fall tolkat dubbelbeskattningsavtalens regler till förmån för norsk beskattning och i vissa fall med tillämpning av interna norska regler hävdad t. o. m. att skattskyldighet förelegat i Norge eftersom verksamheten bedrivits där. Detta har i sin tur lett till att man från norsk sida har krävt preliminär skatt för de anställda i de utländska företagen samtidigt som de har fått vidkännas skatteavdrag i den stat där företaget hör hemma.

Orsaken till att preliminär skatt har krävts både i den stat där arbetet har utförts och i den stat där arbetstagaren har hemvist är sålunda att söka i svårigheten att tolka vissa bestämmelser i gällande dubbelbeskattningsavtal. För Sveriges del har dessa svårigheter varit särskilt påtagliga i förhållandet till Norge men liknande problem har också förekommit mellan Sverige och Finland. Genom det nu föreslagna tillägget till artikel 1 d) i avtalet har de nordiska staterna åtagit sig att vidta åtgärder för att undanröja det allvarliga problem som det innebär för såväl företag som anställda i nordiska företag att vid verksamhet i annan nordisk stat behöva betala preliminär skatt i mer än en avtalsslutande stat. Avsikten är att den närmare regleringen av denna fråga skall ske med stöd av artikel 20 i

avtalet i en särskild överenskommelse om uppbörd av skatt. Jag återkommer senare till detta i samband med redovisningen av art. 7 i tilläggsavtalet.

I art. 1 införs också en ny punkt, betecknad e). Denna nya punkt avser handräckning för säkerställande av betalning för fordran på skatt. Samtidigt har nuvarande bestämmelse i punkt d) om handräckning för indrivning flyttats till denna nya punkt.

Frågan huruvida säkringsåtgärder omfattas av avtalets nuvarande bestämmelser om handräckning för indrivning av skatt har varit föremål för regeringsrättens prövning i ett mål om resning i ärende om handräckning åt norsk myndighet i skatteärende (regeringsrättens beslut den 13 oktober 1980 på ansökan av Continental Trust Company Incorporated). Detta mål rörde frågan huruvida betalningssäkring enligt betalningssäkringslagen kunde företas i Sverige för fordran på norsk skatt som inte slutligt fastställts. Regeringsrätten ansåg att avtalet (art. 1 d)) inte gav utrymme för detta. Mot denna bakgrund har det ansetts angeläget att i avtalet ange att handräckning kan avse också säkerställande av betalning för fordran på skatt. Jag återkommer i samband med min redovisning av art. 6 i tilläggsavtalet till denna fråga.

Som jag nyss har nämnt, har i art. 1 införts en ny punkt e) avseende handräckning för "säkerställande av betalning för fordran på skatt". Genom artikel 6 införs efter artikel 17 i avtalet dels en rubrik av nämnda lydelse, dels en ny artikel betecknad artikel 17 A, som innehåller de närmare reglerna om handräckning för sådant säkerställande.

Enligt art. 17 A första stycket slås till en början fast att säkerställande skall ske enligt den lagstiftning och den administrativa praxis som gäller i den stat hos vilken säkerställandet har begärts. Betalningssäkring här i riket för skatt i annan nordisk stat skall alltså ske enligt samma regler som om fråga hade varit om svensk skatt av motsvarande slag.

I första stycket av art. 17 A föreskrivs vidare att säkerställande kan ske även om skattefordran inte är fastställd. Innebörden av denna regel är således att en betalningssäkring i Sverige får avse skatt i annan nordisk stat som inte där är fastställd, om förutsättningarna i övrigt i betalningssäkringslagen är uppfyllda. Motsvarande gäller i fråga om svensk skatt vid betalningssäkring i annan nordisk stat.

Andra stycket av art. 17 A motsvarar närmast bestämmelserna i art. 16 i fråga om indrivning. Det förutsätts att den behöriga myndigheten i den stat som begärt handräckning för säkerställande av betalning för skattefordran snabbt underrättar den behöriga myndigheten i den andra staten om att skattefordran helt eller delvis har bortfallit så att eventuellt vidtagna säkringsåtgärder genast kan hävas.

I tredje stycket av art. 17 A har tagits in en hänvisning till de bestämmelser i avtalet som behandlar handräckning för indrivning för att klargöra att de begränsningar och villkor som gäller i fråga om sådan handräckning

också skall gälla i fråga om handräckning för säkerställande av betalning för fordran på skatt.

Artikel 7 avser en ändring av art. 20 i avtalet. I art. 20 har sålunda införts ett tillägg som ger de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna möjlighet att träffa den överenskommelse som behövs för att preliminär skatt inte skall tas ut i mer än en stat. Förhandlingsdelegationerna i de berörda staterna har enats om ett förslag till sådan överenskommelse, kallad överenskommelse om uppbörd av skatt. Jag behandlar denna närmare i följande avsnitt.

2.3 Överenskommelsen om uppbörd av skatt

Utgångspunkten för överenskommelsen är att preliminär skatt för inkomst av arbete i annan nordisk stat skall betalas endast i en stat. Det är av vikt att påpeka att överenskommelsen reglerar bara frågan om i vilken stat preliminär skatt skall betalas. Överenskommelsen avser inte att lösa frågan i vilken av staterna, arbetstagarens hemviststat eller den stat där arbetet utförs, skattskyldighet för arbetsinkomsten slutligen skall anses föreligga. Denna fråga måste lösas enligt reglerna i dubbelbeskattningsavtalet mellan de berörda staterna. Detta innebär alltså att det samband som normalt föreligger mellan frågan om skattskyldighet och skyldighet att betala preliminär skatt i vissa fall kan komma att brytas i fråga om arbetstagare som arbetar i annan nordisk stat. Detta blir en ofrånkomlig konsekvens om man vill komma till rätta med problemet med dubbla skatteavdrag.

Punkt 1 i överenskommelsen föreskriver att preliminär skatt skall betalas i den stat där arbetstagaren har hemvist, om arbetet i en annan nordisk stat enligt den bedömning som görs av skattemyndigheten i hemviststaten inte kommer att överstiga 183 dagar under kalenderåret.

Tidrymden 183 dagar har givetvis bestämts för att i görligaste mån få överensstämmelse med dubbelbeskattningsavtalens regler om korttidsarbete. För att undvika tvist mellan skattemyndigheterna om arbetets varaktighet har sålunda fastslagits att det är skattemyndigheten i arbetstagarens hemviststat som skall avgöra frågan om avdrag för preliminär skatt skall ske eller inte. För svensk del innebär detta exempelvis att den som här i riket anlitar arbetskraft från annan nordisk stat skall kunna underlåta att göra skatteavdrag om det visas att avdrag för skatt på arbetsinkomsten sker hos en arbetsgivare i den andra staten. Ett svenskt företag som har uppdrag i annan nordisk stat skall å andra sidan normalt göra skatteavdrag för arbetstagare som arbetar där under mindre än 183 dagar och har hemvist i Sverige. I detta fall skall avdrag för preliminär skatt inte ske i den stat där arbetet utförs.

Punkt 2 behandlar det fall då arbetsgivaren inte har hemvist vare sig i den stat där arbetet utförs eller i arbetstagarens hemviststat. Fråga är alltså här om exempelvis en svensk arbetsgivare som utför uppdrag i Norge med

dansk arbetskraft. I detta fall ger överenskommelsen den stat där arbetet utförs rätt att ta ut preliminär skatt. Eftersom arbetstagaren inte är skattskyldig i Sverige för inkomsten, kan fråga om skyldighet att göra skatteavdrag inte uppkomma för den svenske arbetsgivaren. Inte heller då ett arbete utförs här i riket av en arbetstagare som har hemvist utomlands och utländsk arbetsgivare utan fast driftställe i Sverige, föreligger normalt skyldighet att betala preliminär skatt för arbetsinkomsten här. Är det fråga om en här i riket bosatt person som har påförts preliminär B-skatt och som arbetar utomlands för en utländsk arbetsgivare bör B-skatten kunna jämkas om han kan visa att preliminär skatt betalas i den stat där arbetet utförs. Som framgår av angivna exempel har bestämmelserna i punkt 2 begränsad betydelse för svensk del. De har i första hand tillkommit för norsk räkning. Enligt norsk skattelagstiftning kan nämligen bl. a. ansvaret för preliminär skatt utkrävas av en utländsk arbetsgivare.

Punkt 3 skall ses som fristående från punkterna 1 och 2. Den avser att lösa frågan om skatteavdrag för s. k. grå arbetskraft. Är de förutsättningar som anges i punkten uppfyllda, vilket skall avgöras av skattemyndigheten i den stat där arbetet utförs, skall arbetstagarens hemviststat avstå från preliminär skatt för arbetstagaren och detta oavsett arbetets varaktighet. De olika förutsättningar som anges i punkten har så långt möjligt anpassats till den rättspraxis som utvecklats i de nordiska länderna i fråga om den s. k. grå arbetskraften. En bedömning enligt avtalet om uppdragsgivaren skall anses som arbetsgivare och därmed skyldig att göra skatteavdrag torde därför regelmässigt komma att sammanfalla med den bedömning som görs enligt interna skatteregler i de nordiska staterna.

Övriga punkter i överenskommelsen innehåller i stort sett förfaranderegler. De kompletterande regler som kan behövas om förfarandet för Sveriges del får utfärdas av riksskatteverket.

Överenskommelsen innehåller bestämmelser som förutsätter ändringar i uppbördslagstiftningen. Som har framgått av min redogörelse, avser dessa ändringar främst de fall i vilka nuvarande bestämmelser medför att skatteavdrag skall göras men på grund av en bestämmelse i överenskommelsen skall kunna underlåtas. Det är däremot inte fråga om att utvidga nuvarande skyldighet att göra skatteavdrag till att omfatta sådana fall då överenskommelsen ger Sverige rätt att kräva preliminär skatt men sådan rätt inte redan finns enligt den svenska uppbördslagstiftningen.

Överenskommelsen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

3 Författningsändringarna

3.1 UBL

Den överenskommelse om uppbörd av skatt som fogas till tilläggsavtalet innebär bl. a. att skatteavdrag för preliminär skatt i vissa fall skall kunna underlätas i en avtalsslutande stat om skatteavdrag görs i en annan avtalsslutande stat. Skatteavdrag skall sålunda kunna underlätas när en arbetstagare med hemvist i en av de främmande staterna utför arbete här i riket och behörig myndighet i den främmande staten finner att skatteavdrag bör göras där med hänsyn till att arbetet inte kan förväntas komma att överstiga sammanlagt 183 dagar under kalenderåret. Skatteavdrag skall också kunna underlätas när en arbetstagare med hemvist här i riket utför arbete i en av de främmande staterna och myndigheten i denna anser att det är fråga om s. k. grå arbetskraft och att arbetstagaren därför får anses utföra sitt arbete på uppdrag av en arbetsgivare i den främmande staten och inte som anställd hos en svensk arbetsgivare.

I de här angivna fallen bör därför den lokala skattemyndigheten kunna besluta att den arbetsgivare som i och för sig är skyldig att göra skatteavdrag för arbetstagaren får underlåta detta. Ett sådant beslut bör vidare få till följd att preliminär skatt, som har innehållits för arbetstagaren innan den lokala skattemyndigheten beslutat i frågan, får av skattemyndigheten överföras till den främmande staten för att gottskrivas arbetstagaren där. Till frågan hur ett beslut om en sådan överföring bör meddelas återkommer jag strax.

Som framgått skall den lokala skattemyndigheten kunna grunda ett beslut om att skatteavdrag får underlätas på den bedömning av frågan som myndigheten i den främmande staten gör. Den lokala skattemyndighetens beslut kommer därför inte att innefatta något ställningstagande till i vilken stat arbetstagarens inkomst av arbetet skall slutligt beskattas. Om inkomsten enligt vad som beslutats senare skall beskattas här i riket, skall därför den preliminär skatt som har innehållits i den främmande staten överföras till svensk skattemyndighet för att gottskrivas arbetstagaren vid beskattningen här. Skatten skall därvid tillgodoräknas arbetstagaren på det sätt som skulle ha skett om skatteavdraget hade gjorts här i riket. På motsvarande sätt skall här i riket innehållen preliminär skatt överföras till en främmande stat i vilken skatteavdrag har underlåtits i enlighet med avtalet, om det senare fastställs att arbetsinkomsten skall beskattas där.

Den skatteöverföring till främmande stat som på detta sätt kan komma i fråga sedan den lokala skattemyndigheten har beslutat att skatteavdrag får underlätas eller sedan det bestämts att arbetsinkomsten skall beskattas i en främmande stat bör enligt min mening få ske först efter beslut av länsstyrelsen.

Det här redovisade förfarandet i fråga om befrielse från skatteavdrag och

överföring av skatt ansluter till den överenskommelse som enligt tilläggsavtalet förutsätts mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna och som finns fogad i detta ärende som bilaga. Som jag redan har sagt måste förfarandet också regleras i UBL. Jag föreslår att de erforderliga bestämmelserna tas in i en ny paragraf, 44 a §. I samband därmed bör rubriken till det avsnitt i UBL där denna paragraf förs in ändras. De föreslagna bestämmelserna har utformats i överensstämmelse med det förut beskrivna förfarandet och med beaktande av att ett beslut om befrielse från skatteavdrag eller om överföring av skatt bör fattas enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Genom sådana föreskrifter bör bl. a. ges anvisning för de sällsynta fall då en arbetstagare har B-skatt som kan behöva jämkas med hänsyn till att skatteavdrag görs i en främmande stat i enlighet med överenskommelsen.

3.2 Betalningssäkringslagen

Enligt tilläggsavtalet skall betalning av en avtalsslutande stats fordran på skatt kunna säkerställas i en annan avtalsslutande stat på det sätt som ett säkerställande får ske i denna andra stat för egna skatter. Detta innebär att en främmande stat skall kunna få betalningen av sin fordran på skatt säkerställd här i riket genom det förfarande som regleras i betalningssäkringslagen. Detta förutsätter emellertid en föreskrift i lag som medger att betalningssäkring får ske för fordran på utländsk skatt. Jag föreslår att en bestämmelse med denna innebörd tas in i 2 § betalningssäkringslagen.

3.3 Ikraftträdande

De nya bestämmelserna i UBL och betalningssäkringslagen bör kunna tillämpas så snart förutsättning för det finns enligt tilläggsavtalet och den överenskommelse om uppbörd av skatt som skall träffas enligt avtalet. Jag föreslår därför att de båda lagarna om ändring i UBL och betalningssäkringslagen skall träda i kraft två veckor efter den dag då uppgift om lagändringen har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

4 Kontroll av räntor

Riksskatteverket (RSV) avlämnade i november 1980 till budgetdepartementet ett betänkande Kontroll av räntor. I betänkandet föreslås bl. a. att det införs en allmän skyldighet för banker m. fl. att till ledning för inkomst-taxeringen självant lämna kontrolluppgifter om kontohavarnas kapitaltillgodohavanden och ränteintäkter. Vidare föreslås att de skattskyldiga skall vara skyldiga att i den allmänna självdeklarationen specificera utgiftsräntor och skulder i inkomstlagen annan fastighet och kapital.

Betänkandet har remissbehandlats.

Förslaget om en utvidgad uppgiftsskyldighet för bankerna får ett blandat mottagande av remissinstanserna. En del är positiva men det stora flertalet ställer sig tveksamma eller avvisande till förslaget. Det framhålls att det saknas tillräckligt underlag för att ta ställning till om ett sådant omfattande kontrollsystem bör införas. Flera instanser anser att man bör undersöka möjligheterna att i stället införa någon form av stickprovskontroller e. d. Förslaget om en skyldighet att specificera utgiftsräntor m. m. i självdeklarationen godtas allmänt av remissinstanserna.

För egen del är jag för närvarande inte beredd att ta ställning till förslaget om ett kontrollsystem för bankräntor m. m. Frågan kräver fortsatta överväganden med hänsyn till bl. a. möjligheterna att genomföra stickprovskontroller. Det bör påpekas att det inom bl. a. RSV pågår arbete för att klarlägga hur kontrollresurserna skall användas för att totalt sett få bästa möjliga resultat. Det finns anledning att återkomma till frågan om ett kontrollsystem för bankräntor när detta arbete har resulterat i ett förslag till en kontrollplan för skatteområdet.

När det däremot gäller förslaget att vissa utgiftsräntor och skulder skall specificeras i självdeklarationen är jag i stort sett ense med RSV. Jag anser alltså att en sådan specifikationskyldighet nu bör införas. Den bör som RSV har föreslagit avse inkomstlagen annan fastighet och kapital. När det gäller annan fastighet bör dock endast s. k. schablonvillor omfattas.

RSV:s förslag innebär att långgivarens namn och personnummer skall anges och att skuldbelopp och räntor skall specificeras för varje långgivare. Jag ansluter mig till förslaget. Enligt min mening bör man dock inte alltid kräva att uppgift lämnas om personnumret för en långgivare som är fysisk person utan det bör vara tillräckligt med uppgift om antingen personnumret eller adressen. Uppgiftsskyldigheten bör enligt min mening regleras i taxeringslagen (1956: 623), TL. Jag föreslår att bestämmelserna tas in i en ny paragraf, 25 c §, och att de utformas i enlighet med vad jag nu har anfört. De nya bestämmelserna bör tillämpas första gången vid 1983 års taxering.

5 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom budgetdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272),
2. lag om ändring i betalningssäkringslagen (1978: 880),
3. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623).

Förslagen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3*¹.

¹ Bilagan har uteslutits här. Förslagen under 1–2 är likalydande med dem som är fogade till propositionen. Förslaget under 3 är likalydande med 25 c § i det förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623) som är fogat till propositionen.

6 Hemställan

Jag hemställer att lagrådets yttrande inhämtas över lagförslagen.

7 Beslut

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

**Tillægsaftale
til aftalen mellem Dan-
mark, Finland, Island,
Norge og Sverige om bi-
stand i skattesager**

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige er, foranlediget af ønsket om at indgå en tillægsaftale til aftalen af 9. november 1972 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om bistand i skattesager, som ændret ved tillægsaftalen af 21. juli 1976 (nedenfor kaldet "aftalen"), blevet enige om følgende.

Artikel 1

Artikel 1 i aftalen får følgende ændrede ordlyd:

"Artikel 1

De kontraherende stater forpligter sig til at yde hinanden bistand i skattesager på den nedenfor angivne måde.

Bistand ifølge denne aftale omfatter:

a) forkyndelse af dokumenter,

b) oplysning i skattesager, såsom tilvejebringelse af selvangivelser eller andre meddelelser og udveksling af oplysninger uden særlig begæring eller efter anmodning i det enkelte tilfælde.

c) fremskaffelse af selvangivelsesblanketter og andre skatteblanketter,

d) opkrævning af skat, herunder foranstaltninger til at hindre, at forskudsskat trækkes i mere end en stat, samt

e) inddrivelse af skat og

**Suomen, Islannin, Norjan,
Ruotsin ja Tanskan välillä
virka-avusta veroasioissa
tehtyä sopimusta muuttava
ja täydentävä lisäsopimus**

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset ovat, haluten tehdä Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa 9 päivänä marraskuuta 1972 tehtyä sopimusta (jäljempänä "sopimus"), sellaisena kuin se on muutettuna 21 päivänä heinäkuuta 1976 tehdyllä lisäsopimuksella, muuttavan ja täydentävän lisäsopimuksen, sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen 1 artikla muutetaan näin kuuluvaksi:

"1 artikla

Sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan toisilleen virka-apua veroasioissa jäljempänä mainitulla tavalla.

Tämän sopimuksen mukainen virka-apu voi koskea:

a) asiakirjojen tiedoksianto,

b) selvitystä veroasioissa, kuten veroilmoitusten tai muiden ilmoitusten hankkimista ja tietojen vaihtamista ilman erityistä pyyntöä tai yksittäistapauksessa tehdystä esityksestä,

c) veroilmoitus- ja muiden verolomakkeiden saatavana pitämistä,

d) veron kantoa, siihen luettuina toimenpiteet sen välttämiseksi, että veron ennakkoa suoritetaan useamassa kuin yhdessä valtiossa, sekä

e) veron perintää ja vero-

**Tilläggsavtal
till avtalet mellan Finland,
Danmark, Island, Norge
och Sverige om hand-
räckning i skatteärenden**

Regeringarna i Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige har, föranledda av önskan att ingå ett tilläggsavtal till avtalet den 9 november 1972 mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige om handräckning i skatteärenden, i dess genom tilläggsavtalet den 21 juli 1976 ändrade lydelse (här nedan kallat "avtalet"), kommit överens om följande:

Artikel 1

Artikel 1 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

"Artikel 1

De avtalsslutande staterna förbinder sig att lämna varandra handräckning i skatteärenden på sätt nedan anges.

Handräckning enligt detta avtal kan avse:

a) delgivning av handlingar,

b) utredning i skatteärenden, såsom införskaffande av deklARATIONER eller andra uppgifter och utbyte av upplysningar utan särskild begäran eller efter framställning i det enskilda fallet,

c) tillhandahållande av deklaraTIONSblanketter och andra skatteblanketter,

d) uppbörd av skatt, däri inbegripna åtgärder för att undvika att preliminär skatt uttages i mer än en stat, samt

e) indrivning av skatt och

Viðbótarsamningur við samning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um aðstoð í skattamálum

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar sem óska að gera með sér viðbótarsamning við samning frá 9. nóvember 1972 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um aðstoð í skattamálum, eins og honum hefur verið breytt með viðbótarsamningi frá 21. júlí 1976 (hér eftir nefndur samningurinn), hafa orðið sam mála um eftirfarandi:

1. gr.

1. gr. samningsins orðist svo:

1. gr.

Aðildarríkin skuldbinda sig til að veita hvert öðru aðstoð í skattamálum á þann hátt, sem greinir hér á eftir.

Aðstoð samkvæmt samningi þessum tekur til:

a) birtingar skjala,

b) rannsóknir í skattamálum, svo sem öflunar framtala eða annarra upplýsinga og skipta á upplýsingum bæði án sérstakrar beiðni og samkvæmt beiðni hverju sinni,

c) afhendingar framtals-eyðublaða og annarra skattaeyðublaða,

d) afdráttar skatta, þar á meðal aðgerða til að forðast að staðgreiðsluskatti sé haldið eftir í fleiri en einu ríki, svo og

e) innheimtu skatta og

Tilleggsavtale til avtalen mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om bistand i skattesaker

Regjeringene i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige som ønsker å inngå en tilleggsavtale til avtalen av 9. november 1972 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om bistand i skattesaker (nedenfor kalt "avtalen"), slik den lyder etter tilleggsavtalen av 21. juli 1976, er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Artikkel 1 i avtalen får følgende endrede ordlyd:

"Artikkel 1

De kontraherende stater forplikter seg til å yte hverandre bistand i skattesaker på den måte som er angitt nedenfor.

Bistand etter denne avtale kan omfatte:

a) forkynnelser av dokumenter,

b) opplysninger i skattesaker, så som fremskaffing av selvangivelser eller andre oppgaver og utveksling av opplysninger uten særskilt begjæring eller etter anmodning i det enkelte tilfelle,

c) fremskaffing av selvangivelsesblanketter og andre skatteblanketter,

d) oppkreving av skatt, herunder innbefattet tiltak for å unngå at forskudd på skatt kreves i mer enn en stat, samt

e) inndrivning av skatt og

Tilläggsavtal till avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge har, föranledda av önskan att ingå ett tilläggsavtal till avtalet den 9 november 1972 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden, i dess genom tilläggsavtalet den 21 juli 1976 ändrade lydelse (här nedan kallat "avtalet"), kommit överens om följande:

Artikel 1

Artikel 1 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

"Artikel 1

De avtalsslutande staterna förbinder sig att lämna varandra handräckning i skatteärenden på sätt nedan anges.

Handräckning enligt detta avtal kan avse:

a) delgivning av handlingar,

b) utredning i skatteärenden, såsom införskaffande av deklarationer eller andra uppgifter och utbyte av upplysningar utan särskild begäran eller efter framställning i det enskilda fallet,

c) tillhandahållande av deklara-tionsblanketter och andra skatteblanketter,

d) uppbörd av skatt, däri inbegripna åtgärder för att undvika att preliminär skatt uttages i mer än en stat, samt

e) indrivning av skatt och

sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav.”

Artikel 2

Artikel 2 i aftalen får følgende ændrede ordlyd:

”Artikel 2

Som skat anses i denne aftale:

a) skat, på hvilken aftale mellem de kontraherende stater til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter på indkomst, formue, arv eller efterladenskaber iøvrigt finder anvendelse,

b) gaveafgifter;

c) motorafgifter i det omfang, som angives i en i henhold til artikel 20 truffen aftale;

d) merværdiafgift og anden almindelig omsætningsafgift i det omfang, som angives i en i henhold til artikel 20 truffen aftale;

e) punktskatter i det omfang, som angives i en i henhold til artikel 20 truffen aftale;

f) socialforsikringsbidrag og andre bidrag til det offentlige i det omfang, som angives i en i henhold til artikel 20 truffen aftale.

Med skat ligestilles forskud på sådan skat og afgift, som omfattes af denne artikels første stykke.”

Artikel 3

Artikel 3 i aftalen får følgende ændrede ordlyd:

”Artikel 3

En kontraherende stat er pligtig at yde bistand i henhold til artikel 1 i alle de skattesager og med hensyn til alle

saamisen maksamisen turvaamista.”

2 artikla

Sopimuksen 2 artikla muutetaan näin kuuluvaksi:

”2 artikla

Verolla tarkoitetaan tässä sopimuksessa:

a) veroa, johon sovelletaan sopimusvaltioiden välistä, tulo-, omaisuus-, perintö- tai jäämistöveroa koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyä sopimusta,

b) lahjaveroa,

c) moottoriajoneuvoveroa, siinä laajuudessa kuin määrätään 20 artiklan mukaisessa sopimuksessa,

d) lisäarvonveroa ja muuta yleistä liikevaihtoveroa, siinä laajuudessa kuin määrätään 20 artiklan mukaisessa sopimuksessa,

e) pisteveroja, siinä laajuudessa kuin määrätään 20 artiklan mukaisessa sopimuksessa,

f) sosiaalivakuutus- ja muita julkisia maksuja, siinä laajuudessa kuin määrätään 20 artiklan mukaisessa sopimuksessa.

Veroon rinnastetaan I kappaleessa tarkoitettun veron ja maksun ennakko.”

3 artikla

Sopimuksen 3 artikla muutetaan näin kuuluvaksi:

”3 artikla

Sopimusvaltio on velvollinen antamaan I artiklan mukaista virka-apua kaikissa niissä veroasioissa ja kaik-

säkerställande av betalning för fordran på skatt.”

Artikel 2

Artikel 2 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

”Artikel 2

Med skatt avses i detta avtal:

a) skatt, på vilken avtal mellan de avtalsslutande staterna för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst, förmögenhet, arv eller kvarlåtenskap äger tillämpning,

b) gåvoskatt,

c) motorfordonsskatt, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,

d) mervärdeskatt och annan allmän omsättningsskatt, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,

e) punktskatter, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,

f) socialförsäkringsavgifter och andra offentliga avgifter, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20.

Med skatt likställs förskott på sådan skatt och avgift som avses i första stycket.”

Artikel 3

Artikel 3 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

”Artikel 3

Avtalsslutande stat är skyldig lämna handräckning enligt artikel 1 i alla de skatteärenden och i fråga om alla

ráðstafana til tryggingar á skattkröfum.

sikring av skattekrav".

säkerställande av betalning för fordran på skatt."

2. gr.

2. gr. samningsins orðist svo:

Artikkel 2

Artikkel 2 i avtalen får følgende endrede ordlyd:

Artikel 2

Artikel 2 i avtalet erholder følgende ændrede lydelse:

2. gr.

Með skatti er í samningi þessum átt við:

a) skatt, sem samningur milli aðildarríkjanna til þess að komast hjá tvísköttun tekna, eigna, arfs eða eftirlátinna eigna tekur til,

"Artikkel 2

Som skatt anses i denne avtale:

a) skatt som går inn under avtalene mellom de kontraherende stater til unngåelse av dobbeltbeskatning for så vidt angår skatt på inntekt, formue, arv eller etterlatenskaper,

"Artikel 2

Med skatt avses i dette avtal:

a) skatt, på vilken avtal mellan de avtalsslutande staterna för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter på inkomst, förmögenhet, arv eller kvarlåtenskap äger tillämpning,

b) gjafaskatt,

c) skatt af vélknúnum ökutækjum, að því leyti, sem greinir í samkomulagi samkvæmt 20. gr.,

d) virðisaukaskatt og annan almennan söuskatt, að því leyti, sem greinir í samkomulagi samkvæmt 20. gr.,

e) "punktskatta", að því leyti sem greinir í samkomulagi samkvæmt 20. gr.

b) avgift på gaver,

c) motorvognavgift i den utstrekning det følger av avtale i henhold til artikkel 20,

d) merverdiavgift og annen alminnelig omsetningssavgift i den utstrekning det følger av avtale i henhold til artikkel 20,

e) særavgifter i den utstrekning det følger av avtale i henhold til artikkel 20,

b) gåvoskatt,

c) motorfordonsskatt, i den omfattningsområde som anges i överenskommelse enligt artikel 20,

d) mervärdesskatt och annan allmän omsättningsskatt, i den omfattningsområde som anges i överenskommelse enligt artikel 20,

e) punktskatter, i den omfattningsområde som anges i överenskommelse enligt artikel 20,

f) almannatryggingagjöld og önnur opinber gjöld, að því leyti, sem greinir í samkomulagi samkvæmt 20. gr.

Með skatti er jafnframt átt við fyrirframgreiðslu þeirra skatta aðstöð, sem fyrri málsgrein þessarar greinar tekur til.

f) avgifter til folketrygden og andre offentlige avgifter i den utstrekning det følger av avtale i henhold til artikkel 20.

Med skatt likestilles forskudd på skatt og avgift som går inn under første ledd i denne artikkel."

f) socialförsäkringsavgifter och andra offentliga avgifter, i den omfattningsområde som anges i överenskommelse enligt artikel 20.

Med skatt likställs förskott på sådan skatt och avgift som avses i första stycket."

3. gr.

3. gr. samningsins orðist svo:

Artikkel 3

Artikkel 3 i avtalen får følgende endrede ordlyd:

Artikel 3

Artikel 3 i avtalet erholder følgende ændrede lydelse:

3. gr.

Aðildarríki er skylt að veita aðstöð samkvæmt 1. gr. í öllum þeim skattamálum og við allar þær skattakröfur,

"Artikkel 3

En kontraherende stat er etter artikkel 1 pliktig til å yte bistand i alle skattesaker som er oppstått etter lovgivning-

"Artikel 3

Avtalsslutande stat är skyldig lämna handräckning enligt artikel 1 i alla de skatteärenden och i fråga om alla

de skattekrav, som er opstået i en anden kontraherende stat i overensstemmelse med dennes lovgivning vedrørende de skatter, afgifter og bidrag, som omfattes af artikel 2. I sager vedrørende skatter, som omfattes af artikel 2 a), foreligger sådan pligt dog kun, såfremt skatten omfattes af en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning med den kontraherende stat, som begærer bistanden.

Bistanden kan omfatte foranstaltninger ikke blot overfor skattepligtige, men tillige overfor arbejdsgivere og andre, som har været pligtige at tilbageholde skat ved udbetaling af løn eller anden ydelse, og overfor andre, som ifølge lovgivningen i den stat, som begærer bistanden, er ansvarlige for skat.

Anmodning om bistand må kun fremsættes, såfremt de begærede foranstaltninger ikke kan foretages i egen stat uden væsentlige vanskeligheder og såfremt den stat, som fremsætter anmodningen, ifølge sin egen lovgivning kan yde tilsvarende bistand på begæring af den stat, til hvilken anmodningen er rettet."

Artikel 4

Artikel 12 i aftalen får følgende ændrede ordlyd:

"Artikel 12

Den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal i det omfang, det kan ske på grundlag af tilgængelige kontroloplysninger eller tilsvarende oplysninger, snarest muligt

kiin niihin verovaateisiin nähden, jotka ovat syntyneet toisessa sopimusvaltiossa sen lainsäädännön mukaan ja jotka koskevat 2 artiklassa tarkoitettuja veroja ja maksuja. Sopimuksen 2 artiklan a) kohdassa tarkoitettua veroa koskevissa asioissa tällainen velvollisuus on kuitenkin vain, jos vero kuuluu virka-apua pyytävän valtion kanssa kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen piiriin.

Virka-apu voi koskea sekä toimenpidettä, joka kohdistuu verovelvolliseen, että toimenpidettä, jonka kohteena on työnantaja tai muu henkilö, joka maksaessaan palkkaa tai muuta etuutta on ollut velvollinen pidättämään siitä veroa, ja muu henkilö, joka virka-apua pyytävän valtion lainsäädännön mukaan on vastuussa verosta.

Virka-apua koskeva esitys saadaan tehdä vain, jos pyydettyä toimenpidettä ei voida omassa valtiossa suorittaa ilman olennaisia vaikeuksia ja jos se valtio, joka tekee esityksen, oman lainsäädäntönsä mukaan voi sen valtion pyynnöstä, jolle esitys tehdään, suorittaa vastaavan virka-avun."

4 artikla

Sopimuksen 12 artikla muutetaan näin kuuluvaksi:

"12 artikla

Sopimusvaltion asianomaisen viranomaisen tulee, mikäli niin voi tapahtua saatavissa olevien tarkkailu- tai muiden vastaavien tietojen perusteella, mahdollisimman pian jokaisen kalenterivuo-

de skatteanspråk, som uppkommit i annan avtalsslutande stat i enlighet med dess lagstiftning beträffande de skatter och avgifter som omfattas av artikel 2. I ärenden rörande skatt som avses i artikel 2 a) föreligger dock sådan skyldighet endast om skatten omfattas av avtal för undvikande av dubbelbeskatning med den avtalsslutande stat som begär handräckningen.

Handräckning får avse åtgärd icke blott mot skattskyldig utan även mot arbetsgivare och annan, som har varit skyldig att innehålla skatt vid utbetalning av lön eller annan förmån, och mot annan som enligt lagstiftningen i den stat som begär handräckningen är ansvarig för skatt.

Framställning om handräckning får göras endast om den begärda åtgärden icke kan vidtas i den egna staten utan väsentliga svårigheter och om den stat som gör framställningen enligt sin egen lagstiftning kan på begäran av den stat till vilken framställningen riktats verkställa motsvarande handräckning."

Artikel 4

Artikel 12 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

"Artikel 12

Behörig myndighet i avtalsslutande stat skall, i den mån det kan ske på grundval av tillgängliga kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter, snarast möjligt efter utgången av varje kalen-

sem fram hafa komið í öðru aðildarríki í samræmi við löggjöf þess og varða þá skatta og gjöld, sem 2. gr. tekur til. Í skattamálum, sem 2. gr. a) tekur til, er þessi skylda þó því aðeins fyrir hendi, að skatturinn falli undir samning til að komast hjá tvísköttun við það aðildarríki, sem aðstoðar óskar.

Aðstoð getur ekki aðeins tekið til aðgerða gegn þeim, sem skatt skuldar, heldur einnig gegn vinnuveitanda og öðrum, sem skylt var að halda eftir fé til greiðslu skatta við útborgun launa eða annarrar þóknunar, svo og gegn öðrum þeim, sem ábyrgð bera á sköttum samkvæmt löggjöf þess ríkis, er aðstoðar óskar.

Beiðni um aðstoð má aðeins setja fram, þegar eigi er hægt að grípa til hinna umbeðnu aðgerða í eigin ríki án verulegra erfiðleika og að það ríki sem beiðnina ber fram geti samkvæmt löggjöf sinni veitt sambærilega aðstoð, ef það ríki, sem aðstoðar er beiðt, fer fram á slíkt.

en i en kontraherende stat når det gjelder skatter og avgifter som går inn under artikkel 2. I saker om skatt etter artikkel 2 a) foreligger det dog bare en slik plikt når skatten går inn under en avtale til unngåelse av dobbeltbeskatning med den kontraherende stat som begjærer bistand.

Bistanden kan omfatte tiltak ikke bare overfor skattytere, men også overfor arbeidsgivere og andre som har hatt plikt til å holde tilbake skatt ved utbetaling av lønn eller annen ytelse og overfor andre som etter lovgivningen i den stat som har begjært bistand, er ansvarlig for skatt.

Anmodning om bistand kan bare fremsettes såfremt det begjærte tiltak ikke kan foretas i egen stat uten vesentlige vanskeligheter og såfremt den stat som fremmer anmodningen etter sin egen lovgivning kan yte tilsvarende bistand på begjæring fra den stat som anmodningen er rettet til."

de skatteanspråk, som uppkommit i annan avtalsslutande stat i enlighet med dess lagstiftning beträffande de skatter och avgifter som omfattas av artikel 2. I ärenden rörande skatt som avses i artikel 2 a) föreligger dock sådan skyldighet endast om skatten omfattas av avtal för undvikande av dubbelbeskattning med den avtalsslutande stat som begär handräckningen.

Handräckning får avse åtgärd icke blott mot skattskyldig utan även mot arbetsgivare och annan, som har varit skyldig att innehålla skatt vid utbetalning av lön eller annan förmån, och mot annan som enligt lagstiftningen i den stat som begär handräckningen är ansvarig för skatt.

Framställning om handräckning får göras endast om den begärda åtgärden icke kan vidtas i den egna staten utan väsentliga svårigheter och om den stat som gör framställningen enligt sin egen lagstiftning kan på begäran av den stat till vilken framställningen riktats verkställa motsvarande handräckning."

4 gr.

12. gr. samningsins orðist svo:

12. gr.

Bært stjórnvald í aðildarríki skal, að svo miklu leyti, sem unnt er á grundvelli samamburðargagna eða samsvarandi upplýsinga, svo fljótt sem verða má eftir hver áramót og án sérstakrar

Artikkel 4

Artikkel 12 i avtalen får følgende endrede ordlyd:

"Artikkel 12

Den kompetente myndighet i de kontraherende stater skal i den utstrekning det kan skje på grunnlag av tilgjengelige kontrolloppgaver eller tilsvarende opplysninger, snarest mulig etter utgangen

Artikel 4

Artikel 12 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

"Artikel 12

Behörig myndighet i avtalsslutande stat skall, i den mån det kan ske på grundval av tillgängliga kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter, snarast möjligt efter utgången av varje kalen-

efter udløbet af hvert kalenderår, uden særlig anmodning, tilstille den kompetente myndighed i enhver af de andre kontraherende stater oplysninger vedrørende i denne stat bosatte fysiske personer eller dér hjemmehørende juridiske personer for så vidt angår

a) udlodninger fra aktieselskaber og lignende juridiske personer,

b) renter af obligationer og lignende værdipapirer,

c) tilgodehavender hos banker, sparekasser og lignende institutioner samt renter af sådanne tilgodehavender,

d) besiddelse af fast ejendom,

e) royalties og andre periodisk betalbare afgifter for udnyttelse af ophavsret, patent, mønster, varemærke eller anden sådan rettighed eller ejendom,

f) lønninger, honorarer, pensioner og livrenter,

g) skades-, forsikrings- og anden sådan erstatning, som er oppebåret i forbindelse med næringsvirksomhed samt

h) andre indkomster eller aktiver, i det omfang overenskomst herom træffes i henhold til artikel 20.

Den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal virke for at oplysninger, som fremkommer ved en undersøgelse i denne stat i en sag vedrørende beskatning, og som kan antages at vedrøre en sådan (tilsvarende) sag i en anden kontraherende stat, snarest fremsendes til den kompetente myndighed i denne anden stat.

den påtømmisen jälkeen, ilman eri esitystä, toimittaa kunkin muun sopimusvaltion asianomaiselle viranomaiselle mainituissa valtioissa asuvia luonnollisia henkilöitä ja siellä kotipaikan omaavia oikeushenkilöitä tarkoittavat tiedot, jotka koskevat:

a) osakeyhtiöiden ja muiden sellaisten oikeushenkilöiden jakamaa voittoa,

b) obligaatioiden ja muiden sellaisten arvopapereiden korkoja,

c) pankeilta, säästöpankeilta ja muilta sellaisilta laitoksilta olevia saamisia sekä tällaisten saamisten korkoja,

d) kiinteän omaisuuden omistusta,

e) rojalta tai muuta, tekijänoikeuden, patentin, mallin, tavaramerkin tai muun sellaisen oikeuden tai omaisuuden käytöstä toistuvasti suoritettavaa maksua,

f) palkkoja, palkkioita, eläkkeitä ja elinkorkoja,

g) elinkeinotoiminnan yhteydessä saatua vahingon-, vakuutus- ja muuta sellaista korvausta, sekä

h) muita tuloja tai varoja, mikäli tästä on sovittu 20 artiklan mukaisesti.

Sopimusvaltion asianomaisen viranomaisen on toimittava siten, että tiedot, jotka ovat tulleet esiin tässä valtiossa suoritettavassa selvityksessä veroa koskevassa asiassa ja joiden voidaan olettaa koskevan tällaista asiaa toisessa sopimusvaltiossa, mahdollisimman pian luovutetaan tämän toisen valtion asianomaiselle viranomaiselle.

derår, utan särskild framställning, tillställa behörig myndighet i envar av de andra avtalsslutande staterna upplysningar avseende i denna stat bosatta fysiska personer eller där hemmahörande juridiska personer beträffande:

a) utdelningar från aktiebolag och liknande juridiska personer,

b) räntor på obligationer och andra sådana värdepapper,

c) tillgodohavanden hos banker, sparbanks och liknande inrättningar samt räntor på sådana tillgodohavanden,

d) innehav av fast egendom,

e) royalty och annan periodiskt utgående avgift för utnyttjande av upphovsrätt, patent, mönster, varumärke eller annan sådan rättighet eller egendom,

f) löner, arvoden, pensioner och livräntor,

g) skade-, försäkrings- och annan sådan ersättning som erhållits i samband med näringsverksamhet, samt

h) andra inkomster eller tillgångar, i den mån överenskomst träffats därom enligt artikel 20.

Behörig myndighet i avtalsslutande stat skall verka för att uppgifter, som framkommit vid utredning i denna stat i ärende angående skatt och som kan antas beröra sådant ärende i annan avtalsslutande stat, snarast överlämnas till den behöriga myndigheten i denna andra stat.

beiðni, afhenda bæru stjórnvaldi í hverju hinna aðildarríkjanna upplýsingar um þá menn, sem búsettir eru í þessu ríki, eða lögpersónur, sem þar eiga heimili, varðandi

a) arðgreiðslur frá hlutafélögum og hliðstæðum, lögpersónum,

b) vexti af skuldabréfum og öðrum slíkum verðbréfum,

c) innstæður í bönkum, sparisjóðum og hliðstæðum stofnunum, svo og vexti af slíkum innstæðum,

d) eignarhald á fasteign,

e) hvers konar þóknanir og tímabilsgreiðslur fyrir notkun á höfundarrétti, einkaleyfi, munstri, vörumerki eða öðrum slíkum réttindum eða eignum,

f) vinnulaun, starfslaun, elli- og eftirlaun og lífeyri,

g) skaðabætur, tryggingabætur og aðrar slíkar bætur, sem fengist hafa í sambandi við atvinnurekstur, svo og

h) aðrar tekjur eða eignir, að svo miklu leyti, sem samkomulag verður um skv. 20. gr.

Bæru stjórnvaldi í aðildarríki ber að stuðla að því að upplýsingar, er fram koma við rannsóknir í því ríki í málefnum, er varða skatt og sem ætla má að varði slík málefni í öðru aðildarríki, séu án tafar veittar bærum stjórnvöldum í síðarnefnda ríkinu.

av hvert kalenderår, uten spesiell anmodning, oversende den kompetente myndighet i hver av de andre kontraherende stater opplysninger om fysiske personer som er bosatt der, eller om juridiske personer som er hjemmehørende der, for så vidt angår

a) utdelinger fra aksjeselskaper og lignende juridiske personer.

b) renter av obligasjoner og andre lignende verdipapirer,

c) tilgodehavender i banker, sparebanker og lignende institusjoner, samt renter på slike tilgodehavender,

d) eie av fast eiendom,

e) royalty og annen periodisk utgående avgift for utnyttelsen av opphavsrett, patent, mønster, varemerke eller annen slik rettighet eller eiendom,

f) lønn, honorarer, pensjoner og livrenter,

g) skade-, forsikrings- og annen lignende erstatning som er oppebåret i samband med næringsvirksomhet samt

h) andre inntekter eller aktiva i den utstrekning det er truffet avtale om det i henhold til artikkel 20.

Den kompetente myndighet i en kontraherende stat skal sørge for at opplysninger, som er fremkommet ved behandlingen av en skattesak i denne stat og som kan antas å berøre skattleggingen i en annen kontraherende stat, snarest mulig oversendes den kompetente myndighet i denne stat.

derår, utan sárskild framstállning, tillstállá behórig myndighet i envar av de andra avtalsslutande staterna upplýsningar afveende i denna stat bosatta fysiska personer eller där hemmahórande juridiska personer beträffande:

a) utdelningar från aktiebolag och liknande juridiska personer,

b) räntor på obligationer och andra sådana värdepapper,

c) tillgodohavanden hos banker, sparbanker och liknande inrättningar samt räntor på sådana tillgodohavanden,

d) innehav av fast egendom,

e) royalty och annan periodiskt utgående avgift för utnyttjande av upphovsrätt, patent, mönster, varumärke eller annan sådan rättighet eller egendom,

f) löner, arvoden, pensioner och livräntor,

g) skade-, försäkrings- och annan sådan ersättning som erhållits i samband med näringsverksamhet, samt

h) andra inkomster eller tillgångar, i den mån överenskommelse träffats därom enligt artikel 20.

Behórig myndighet i avtalsslutande stat skall verka för att uppgifter, som framkommit vid utredning i denna stat i ärende angående skatt och som kan antas beröra sådant ärende i annan avtalsslutande stat, snarast överlämnas till den behóriga myndigheten i denna andra stat.

Såfremt det i den stat, som har modtaget oplysningerne, viser sig, at oplysningerne ikke er i overensstemmelse med de virkelige forhold, skal den kompetente myndighed i denne stat på passende måde underrette den kompetente myndighed i den stat, som har afgivet oplysningerne, om forholdet.

I tilfælde, hvor en i en af de kontraherende stater bosat person er afgået ved døden og har efterladt sig fast ejendom i en anden af de kontraherende stater eller aktiver anbragt i en virksomhed dér, skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat, så snart kendskab til forholdet er erhvervet, underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom."

Artikel 5

Artikel 14 i aftalen får følgende ændrede ordlyd:

"Artikel 14

Er en skattepligtig eller en anden person, som omfattes af artikel 3, stk. 2, afgået ved døden, må inddrivelse ikke ske med beløb, som overstiger værdien af aktiverne i dødsboet. Er boet skiftet, må hos arvinger eller andre, som har erhvervet aktiver på grund af dødsfaldet, ikke indrives mere, end hvad der modsvarer værdien af aktiverne på tidspunktet for erhvervelsen."

Artikel 6

I aftalen indføjes efter artikel 17 en ny artikel 17 A med følgende overskrift og ordlyd:

Jos siinä valtiossa, joka on vastaanottanut tiedot, käy selville, että tiedot eivät vastaa todellisia olosuhteita, on tämän valtion asianomaisen viranomaisen sopivalla tavalla ilmoitettava asiasta sen valtion asianomaiselle viranomaiselle, joka on tiedot antanut.

Milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö on kuollut ja häneltä on jäänyt toisessa sopimusvaltiossa olevaa kiinteää omaisuutta tai siellä olevaan liikkeeseen sijoitettuja varoja, on ensiksi mainitun valtion asianomaisen viranomaisen, niin pian kuin asiasta on saatu tieto, ilmoitettava tästä toisen valtion asianomaiselle viranomaiselle."

5 artikla

Sopimuksen 14 artikla muutetaan näin kuuluvaksi:

"14 artikla

Jos verovelvollinen tai muu 3 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu henkilö on kuollut, ei saada periä enempää kuin määrä, joka vastaa kuolinpesän varojen arvoa. Jos pesä on jaettu, ei perilliseltä tai muulta kuolemantapauksen johdosta omaisuutta saaneelta henkilöltä saada periä enempää kuin määrä, joka vastaa omaisuuden arvoa sen saantihetkellä."

6 artikla

Sopimukseen lisätään 17 artiklan jälkeen näin kuuluva 17 A artikla, jolla on seuraava otsikko:

Om det i den stat som motagit upplysningarna framkommer, att upplysningarna icke motsvarar de verkliga förhållandena, skall behörig myndighet i denna stat på lämpligt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den stat, som lämnat upplysningarna, om förhållandet.

Då person bosatt i en av de avtalsslutande staterna avlidit och efterlämnat fast egendom i annan avtalsslutande stat eller tillgångar nedlagda i rörelse där, skall behörig myndighet i förstnämnda stat, så snart kännedom vunnits om förhållandet, underrätta behörig myndighet i den andra staten därom."

Artikel 5

Artikel 14 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

"Artikel 14

Har skattskyldig eller annan som avses i artikel 3 andra stycket avlidit, får indrivning ej ske med belopp överstigande värdet av tillgångarna i dödsboet. Är boet skiftat, får av arvinge eller annan som förvärvat egendom på grund av dödsfallet icke indrivas mer än som motsvarar värdet av egendomen vid tiden för förvärvet."

Artikel 6

I avtalet införes efter artikel 17 en artikel 17 A med följande rubrik och lydelse:

Ef fram kemur í því ríki sem fengið hefir upplýsingarnar, að þær séu ekki sannleikanum samkvæmar, skal bært stjórnvald í þessu ríki skýra bæru stjórnvaldi í því ríki, sem upplýsingarnar gaf, á viðeigandi hátt frá aðstæðum.

Pegar maður, búsettur í einu aðildarríkjanna, hefir andast og látið eftir sig fasteign í öðru aðildarríki eða eignir í atvinnurekstri þar, skal bært stjórnvald í fyrrnefnda ríkinu, strax og það hefir fengið vitneskju um málavexti, tilkynna það bæru stjórnvaldi í síðarnefnda ríkinu.

5. gr.

14. gr. samningsins orðist svo:

14. gr.

Hafi hinn skattskyldi eða annar, sem um getur í 2. mgr. 3. gr., látist, má eigi innheimta hærri fjárhæð en eignum dánarbúsins nemur. Hafi búi verið skipt, má eigi innheimta hjá erfingjum eða öðrum, sem fengið hafa einhverjar eignir vegna andlátsins, hærri fjárhæð en sem svarar til verðmætis eignarinnar á þeim tíma, sem þessi aðili fékk hana.

6. gr.

Á eftir 17. gr. samningsins bætist við ný grein 17 A, með eftirfarandi yfirskrift og orðist svo:

Hvis det i den stat som har mottatt opplysninger viser seg at opplysningene ikke tilsvarer de faktiske forhold, skal den kompetente myndighet i denne stat på passende måte underrette den kompetente myndighet i den stat som har gitt opplysninger om forholdet.

Når en person som er bosatt i en av de kontraherende stater er avgått ved døden og har etterlatt seg fast eiendom i en annen kontraherende stat eller midler som er plassert i en virksomhet der, skal den kompetente myndighet i førstnevnte stat underrette den kompetente myndighet i den annen stat om dette så snart den har fått kjennskap til forholdet."

Artikkel 5

Artikkel 14 i avtalen får følgende endrede ordlyd:

"Artikkel 14

Har skattyteren eller andre som er nevnt i artikkel 3, annet ledd, avgått ved døden, skal man ikke drive inn beløp som overstiger verdien av aktiva i dødsboet. Er boet skiftet, kan man ikke innfordre større beløp hos arving eller en annen som har ervervet formue på grunn av dødsfallet, enn det som svarer til verdien av aktiva på det tidspunktet ervervet fant sted."

Artikkel 6

Etter artikkel 17 innføres det i avtalen en artikkel 17 A med følgende overskrift og ordlyd:

Om det i den stat som mottagit opplysningarna framkommer, att upplysningarna icke motsvarar de verkliga förhållandena, skall behörig myndighet i denna stat på lämpligt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den stat, som lämnat upplysningarna, om förhållandet.

Då person bosatt i en av de avtalsslutande staterna avlidit och efterlämnat fast egendom i annan avtalsslutande stat eller tillgångar nedlagda i rörelse där, skall behörig myndighet i förstnämnda stat, så snart kännedom vunnits om förhållandet, underrätta behörig myndighet i den andra staten därom."

Artikel 5

Artikel 14 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

"Artikel 14

Har skattskyldig eller annan som avses i artikel 3 andra stycket avlidit, får indrivning ej ske med belopp överstigande värdet av tillgångarna i dödsboet. Är boet skiftat, får av arvinge eller annan som förvärvat egendom på grund av dödsfallet icke indrivnas mer än som motsvarar värdet av egendomen vid tiden för förvärvet."

Artikel 6

I avtalet införes efter artikel 17 en artikel 17 A med följande rubrik och lydelse:

"Sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav.

Artikel 17 A.

Sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav i henhold til denne aftale skal ske i overensstemmelse med gældende lovgivning eller administrativ praksis i den stat, hos hvilken sikkerhedsstillelse begæres. Sådant sikkerhedsstillelse kan ske selv om fordringen ikke er fastsat.

Såfremt et skattekrav helt eller delvis bortfalder, efter at foranstaltninger med henblik på sikkerhedsstillelse i henhold til denne aftale er truffet, skal de kompetente myndigheder i den stat, som har fremsat begæringen, snarest muligt anmelde det indtrufne til den kompetente myndighed i den anden stat.

Bestemmelserne i artiklerne 13–17 skal i det omfang, det er muligt, finde anvendelse også for så vidt angår sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav i henhold til denne aftale."

Artikel 7

Artikel 20 i aftalen får følgende ændrede ordlyd:

"Artikel 20

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan indgå yderligere overenskomst for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale. De kan særligt indgå overenskomst om udveksling af oplysninger i henhold til artikel 12 h) om mindstebeløb, som anmodning om indrivelse skal angå, om bistand vedrørende skatter og afgifter i henhold til artikel 2

"Verosaamisen maksamisen turvaaminen

17 A artikla

Tämän sopimuksen mukainen verosaamisen maksamisen turvaaminen tapahtuu sen valtion lainsäädännön tai hallintokäytännön mukaan, jolta turvaamista on pyydetty. Tällainen turvaaminen voi tapahtua, vaikka saamista ei ole vahvistettu.

Jos verosaaminen lakkaa kokonaan tai osaksi sen jälkeen kun tämän sopimuksen mukaiseen turvaamistoimenpiteeseen on ryhdytty, on esityksen tehneen valtion asianomaisen viranomaisen mahdollisimman pian ilmoitettava tapahtumasta toisen valtion asianomaiselle viranomaiselle.

Mitä 13 – 17 artiklassa on määrätty, koskee soveltuvin osin myös tämän sopimuksen mukaan tapahtuvaa verosaamisen maksamisen turvaamista."

7 artikla

Sopimuksen 20 artikla muutetaan näin kuuluvaksi:

"20 artikla

Sopimusvaltioiden asianomaiset viranomaiset voivat tehdä täydentäviä sopimuksia tämän sopimuksen määräysten toteuttamiseksi. Erityisesti ne voivat sopia tietojen vaihdosta 12 artiklan h) kohdan mukaan, vähimmäismäärästä, jota perimistä koskeva esitys saa tarkoittaa, veroja ja maksuja koskevasta virka-avusta 2 artiklan c), d), e) ja f) kohdan mukaan ja

"Säkerställande av betalning för fordran på skatt

Artikel 17 A

Säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal skall ske enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den stat hos vilken säkerställande begärts. Sådant säkerställande kan ske även om fordran inte är fastställd.

Bortfaller fordran på skatt helt eller delvis sedan åtgärd för säkerställande enligt detta avtal vidtagits, skall den behöriga myndigheten i den stat som gjort framställningen snarast möjligt anmäla det inträffade till den behöriga myndigheten i den andra staten.

Bestämmelserna i artiklarna 13–17 skall i tillämpliga delar gälla även beträffande säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal."

Artikel 7

Artikel 20 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

"Artikel 20

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa ytterligare överenskommelse för att genomföra bestämmelserna i detta avtal. De kan särskilt överenskomma om utbyte av upplysningar enligt artikel 12 h), om minsta belopp, som framställning om indrivning får avse, om handräckning beträffande skatter och avgifter enligt artikel 2 c), d), e)

Ráðstafanir til tryggingar greiðslu á skattkröfum

''Sikring av skattekrav

''Säkerställande av betalning för fordran på skatt

17. gr. A

Ráðstafanir til tryggingar greiðslu á skattkröfum samkvæmt samningi þessum skulu gerðar í samræmi við löggjöf eða stjórnsluvenju í því ríki, þar sem tryggingarráðstafanna er óskað. Slíkar tryggingarráðstafanir geta farið fram, þó fjárhæð kröfunnar sé ekki ákveðin.

Falli skattkrafa niður að öllu eða nokkru leyti, eftir að aðgerðir til tryggingar kröfunni samkvæmt þessum samningi hafa verið gerðar, skal bært stjórnvald í því ríki, sem beiðnina bar fram, tilkynna það bæru stjórnvaldi í hinu ríkinu, svo fljótt sem auðið er.

Ákvæði 13.–17. gr. skulu á sama hátt gilda, eftir því sem við getur átt, um ráðstafanir til tryggingar greiðslu á skattkröfu samkvæmt þessum samningi.

7. gr.

20. gr. samningsins orðist svo:

20. gr.

Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert með sér ítarlegra samkomulag um framkvæmd ákvæða þessa samnings. Þau geta einkum gert með sér samkomulag um skipti á upplýsingum samkvæmt 12. gr. h), um lágmarksfjárhæðir, sem æskja má innheimtu á, um aðstoð varðandi skatta og gjöld samkvæmt 2. gr. c), d) og e) og um afdrátt skatta í

Artikkel 17 A

Sikring av skattekrav etter denne avtale skal skje i overensstemmelse med lovgivningen eller administrativ praksis i den stat hvor sikring begjæres iverksatt. Slik sikring kan skje selv om kravet ikke er fastsatt.

Bortfaller skattekravet helt eller delvis etter at sikring etter denne avtale er satt i verk, skal den kompetente myndighet i den stat som har fremsatt anmodningen snarest mulig gi underretning til den kompetente myndighet i den annen stat.

Bestemmelsene i artiklene 13–17 får så langt de passer også anvendelse når det gjelder sikring av skattekrav etter denne avtale."

Artikkel 7

Artikkel 20 i avtalen får følgende endrede ordlyd:

''Artikkel 20

De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan inngå ytterligere overenskomst for å gjennomføre bestemmelsene i denne avtale. De kan særskilt inngå avtale om utveksling av opplysninger i henhold til artikkel 12 h), om minstebeløp for anmodning om inndrivning, om bistand vedrørende skatter og avgifter etter artikkel 2 c), d), e) og f) og om opp-

Artikel 17 A

Säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal skall ske enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den stat hos vilken säkerställande begärts. Sådant säkerställande kan ske även om fordran inte är fastställd.

Bortfaller fordran på skatt helt eller delvis sedan åtgärd för säkerställande enligt detta avtal vidtagits, skall den behöriga myndigheten i den stat som gjort framställningen snarast möjligt anmäla det inträffade till den behöriga myndigheten i den andra staten.

Bestämmelserna i artiklarna 13–17 skall i tillämpliga delar gälla även beträffande säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal."

Artikel 7

Artikel 20 i avtalet erhåller följande ändrade lydelse:

''Artikel 20

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa ytterligare överenskomme för att genomföra bestämmelserna i detta avtal. De kan särskilt överenskomma om utbyte av upplysningar enligt artikel 12 h), om minsta belopp, som framställning om inndrivning får avse, om handräckning beträffande skatter och avgifter enligt artikel 2 c), d), e)

c), d), e) og f), og om opkrævning af skat i særlige tilfælde, f. eks. vedrørende såkaldte grænsegængere, eller om regler for forskudsskatetræk med henblik på at undgå, at forskudsskat trækkes i mere end en stat, samt vedrørende renter, søgsmålsomkostninger, bøder og andre lignende beløb, som pålægges i forbindelse med beskattning eller inddrivelse, om fastsættelse af kurs for omregning af beløb, som skal inddrives, samt om afregning af inddrevne beløb.

Såfremt vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål opstår mellem to eller flere af de kontraherende stater vedrørende fortolkning eller anvendelse af denne aftale, skal de kompetente myndigheder i disse stater forhandle med henblik på at løse spørgsmålet gennem særlig overenskomst. Resultatet af sådanne forhandlinger skal snarest meddeles de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater.

Såfremt den kompetente myndighed i en af de kontraherende stater finder, at forhandlinger vedrørende spørgsmål om fortolkning eller anvendelse af denne aftale bør ske mellem de kompetente myndigheder i samtlige de kontraherende stater, skal sådanne forhandlinger finde sted på begæring af denne stat."

Artikel 8

Denne tillægsaftale træder i kraft tredive dage efter den dag, da samtlige kontraherende stater har meddelt det svenske udenrigsdepartement, at de foranstaltninger,

veron kannosta eräissä tapauksissa, esim. ns. rajankävijöiden osalta, tai määräyksestä sen välttämiseksi, että veron ennakkoa suoritetaan useammassa kuin yhdessä valtiossa, sekä koroista, oikeudenkäyntikuluista, uhkasakoista ja muista sellaisista, verotuksen tai perimisen yhteydessä menevistä maksuista, perittäviä määriä muunnettaessa sovellettavan kurssin vahvistamisesta sekä perittynen määrien tilittämisestä.

Jos kahden tai useamman sopimusvaltion välillä syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta tämän sopimuksen tulkinasta tai soveltamisesta, näiden valtioiden asianomaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään kysymysten ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin. Neuvottelujen tulokset on mahdollisimman pian annettava tiedoksi muiden sopimusvaltioiden asianomaisille.

Jos sopimusvaltion asianomainen viranomainen katsoo, että kaikkien sopimusvaltioiden asianomaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään tämän sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta, neuvottelut on käytävä tämän valtion pyynnöstä."

8 artikla

Tämä lisäsopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Ruotsin ulkoasiaindeparte-

mentet och f) och om uppbörd av skatt i vissa fall, t. ex. i fråga om s. k. gränsgångare, eller om regler för att undvika att preliminär skatt uttages i mer än en stat, samt beträffande räntor, rättegångskostnader, viten och andra liknande belopp, som utgår i samband med beskattning eller inddrivning, om fastställande av kurs för omräkning av belopp, som skall indrivas, samt om redovisning av indrivna belopp.

Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan två eller flera av de avtalsslutande staterna rörande tolkning eller tillämpning av detta avtal, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. Resultatet av sådana överläggningar skall snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater.

Finner behörig myndighet i en av de avtalsslutande staterna att överläggningar i fråga om tolkning eller tillämpning av detta avtal bör ske mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall sådana överläggningar äga rum på begäran av denna stat."

Artikel 8

Detta tilläggsavtal träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga avtalsslutande stater meddelat det svenska utrikesdepartementet att de åtgärder som krävs

sérstökum tilvikum, t.d. vegna þeirra, sem sækja vinnu yfir landamæri, eða um reglur til að forðast að staðgreiðslusköttum sé haldið eftir í fleiri en einu ríki, ennfremur um vexti, málskostnað, féviti og aðrar þess háttar greiðslur, sem á eru lagðar við skattaálagningu eða innheimtu, um ákvörðun á gengi við umreikning á fjárhæðum, sem innheimta á, svo og um reikningsskil á innheimtu fé.

Komi upp erfiðleikar eða vafi milli tveggja eða fleiri aðildarríkja um túlkun eða framkvæmd á samningi þessum, skulu bær stjórnvöld í þessum ríkjum eiga með sér viðræður til þess að reyna að leysa málið með sérstöku samkomulagi. Niðurstöður slíkra viðræðna skal tilkynna bærum stjórnvöldum í öðrum aðildarríkjum svo fljótt sem unnt er.

Telji bær stjórnvöld í einu aðildarríkjanna, að viðræður um túlkun eða framkvæmd á samningi þessum eigi að fara fram milli bærra stjórnvalda í öllum aðildarríkjunum, skulu slíkar viðræður fara fram samkvæmt ósk þessa ríkis.

8. gr

Viðbótarsamningur þessi öðlast gildi þrjátíu dögum eftir þann dag, er öll aðildarríkin hafa tilkynnt sænska utanríkisráðuneytinu, að uppfylltar hafa verið þær

kreving av skatt i visse tilfelle, f. eks. vedrørende såkalte grensegiengere, eller om regler for å unngå at forskudd på skatt kreves i mer enn en stat, samt vedrørende renter, rettergangsomkostninger, bøter og andre lignende beløp som utskrives i samband med beskatning eller inndrivning, om fastsetting av kurs for omregning av beløp som skal inndrives, samt om avregning av beløp som er drevet inn.

Hvis det oppstår vanskeligheter eller tvilsspørsmål mellom to eller flere av de kontraherende stater om tolkningen eller anvendelsen av denne avtale, skal de kompetente myndigheter i disse statene forhandle for å forsøke å løse spørsmålene gjennom særskilt avtale. Resultatet av slike forhandlinger skal snarest meddeles de kompetente myndigheter i de øvrige kontraherende stater.

Finner den kompetente myndighet i en av de kontraherende stater at forhandlinger om spørsmål om tolkning eller anvendelse av denne avtale bør skje mellom kompetente myndigheter i samtlige kontraherende stater, skal slike forhandlinger finne sted på anmodning fra denne stat."

Artikkel 8

Denne tilleggsavtale trer i kraft tretti dager etter den dag da samtlige kontraherende stater har meddelt det svenske utenriksdepartement at de tiltak som kreves

och f) och om uppbörd av skatt i vissa fall, t. ex. i fråga om s. k. gränsgångare, eller om regler för att undvika att preliminär skatt uttages i mer än en stat, samt beträffande räntor, rättegångskostnader, viten och andra liknande belopp, som utgår i samband med beskattning eller inddrivning, om fastställande av kurs för omräkning av belopp, som skall inddrivas, samt om redovisning av inddrivna belopp.

Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan två eller flera av de avtalsslutande staterna rörande tolkning eller tillämpning av detta avtal, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. Resultatet av sådana överläggningar skall snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater.

Finner behörig myndighet i en av de avtalsslutande staterna att överläggningar i fråga om tolkning eller tillämpning av detta avtal bör ske mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall sådana överläggningar äga rum på begäran av denna stat."

Artikel 8

Detta tilläggsavtal träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtlige avtalsslutande stater meddelat det svenska utrikesdepartementet att de åtgärder som

som er nødvendige for tillægsaftalens ikrafttrædelse, er gennemført. Det svenske udenrigsdepartementet underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af disse meddelelser.

Efter at denne tillægsaftale er trådt i kraft, anvendes dens bestemmelser på sager, som er indkommet efter ikrafttrædelsen til den kompetente myndighed i den stat, til hvilken anmodningen er rettet.

Artikel 9

Denne tillægsaftale skal forblive i kraft, så længe aftalen er i kraft.

Tillægsaftalen skal deponeres i det svenske udenrigsdepartementet, og bekræftede afskrifter skal af det svenske udenrigsdepartementet tilstilles hver af de kontraherende staters regeringer.

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil behørigt bemyndigede, undertegnet denne tillægsaftale.

Udfærdiget i Stockholm den

i et eksemplar på det danske, det finske, det islandske, det norske og det svenske sprog, idet der på det svenske sprog er udfærdiget to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

mentille lisäsopimuksen voimaan tulemiseksi vaadittavien toimenpiteiden suorittamisesta. Ruotsin ulkoasiaindepartementti ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta.

Lisäsopimuksen voimaantultua sen määräyksiä sovelletaan asioihin, jotka ovat voimaantulon jälkeen saapuneet sen valtion asianomaiselle viranomaiselle, jolle esitys tehdään.

9 artikla

Tämä lisäsopimus on voimassa niin kauan kuin sopimus on voimassa.

Se talletetaan Ruotsin ulkoasiaindepartementtiin ja Ruotsin ulkoasiaindepartementti toimittaa oikeaksi todistetut jäljennökset siitä kunkin sopimusvaltion hallitukselle.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän lisäsopimuksen.

Tehty Tukholmassa päivänä

yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin- ja tanskan-kielisenä kappaleena, jossa ruotsinkielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

för att tilläggsavtalet skall träda i kraft genomförts. Det svenska utrikesdepartementet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden.

Sedan tilläggsavtalet har trätt i kraft tillämpas dess bestämmelser på ärenden som efter ikraftträdandet har inkommit till den behöriga myndigheten i den stat till vilken framställningen rikts.

Artikel 9

Detta tilläggsavtal skall förbli i kraft så länge avtalet är i kraft.

Det skall vara deponerat i det svenska utrikesdepartementet och bestyrkta avskrifter skall av det svenska utrikesdepartementet tillställas var och en av de avtalsslutande staternas regeringar.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta tilläggsavtal.

Som skedde i Stockholm den

i ett exemplar på finska, danska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har lika vitsord.

kröfur, sem gerðar eru til gildistöku viðbótarsamnings þessa. Sænska utanríkisráðuneytið tilkynnir hinum aðildarríkjunum móttöku þessara tilkynninga.

Þegar viðbótarsamningur þessi hefur tekið gildi, skal ákvæðum hans beitt um mál, sem borist hafa eftir gildistöku til viðkomandi stjórnvalds í því ríki, sem beiðni er beint til.

9. gr.

Viðbótarsamningur þessi gildir meðan samningurinn gildir.

Viðbótarsamningurinn skal varðveittur í sænska utanríkisráðuneytinu og skal það senda ríkisstjórn hvers aðildarríkis staðfest endurrit.

Til staðfestingar þessu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullgilt umboð, ritað undir þennan viðbótarsamning.

Gert í Stokkhólmi hinn

í einu eintaki á hverju þessara mála: íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð og skulu allir textar jafngildir.

för tilläggsavtalens ikrafttredelse er gennemført. Det svenske udenrigsdepartement meddeler de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af disse meldinger.

Etter at tilläggsavtalen er trådt i kraft, skal dens bestemmelser få anvendelse på saker som etter ikrafttredelsen er kommet inn til den kompetente myndighet i den stat som anmodningen er rettet til.

Artikkel 9

Denne tillæggsavtale skal være i kraft så længe avtalen er i kraft.

Den skal være deponert i det svenske udenrigsdepartement som vil oversende bekræftede afskrifter til hver af de kontraherende staters regeringer.

Til bekræftelse af dette har undertegnede, som er behørig bemyndiget, undertegnet denne tillæggsavtale.

Utfærdiget i Stockholm den

i et eksemplar på norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, hvorav det på svensk er utfærdiget i to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

krävs för att tilläggsavtalet skall träda i kraft genomförs. Det svenska utrikesdepartementet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden.

Sedan tilläggsavtalet har trätt i kraft tillämpas dess bestämmelser på ärenden som efter ikraftträdandet har inkommit till den behöriga myndigheten i den stat till vilken framställningen rikts.

Artikel 9

Detta tilläggsavtal skall förbli i kraft så länge avtalet är i kraft.

Det skall vara deponerat i det svenska utrikesdepartementet och bestyrkta afskrifter skall av det svenska utrikesdepartementet tillställas var och en av de avtalsslutande staternas regeringar.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta tilläggsavtal.

Som skedde i Stockholm den

i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Sverige och en för Finland, vilka samtliga texter har lika vitsord.

Överenskommelse om uppbörd av skatt

För att genomföra avtalet den 9 november 1972 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden har följande överenskommelse enligt artikel 20 träffats:

1 När person med hemvist i avtalsslutande stat (hemviststaten) har inkomst av arbete vilket under en eller flera tidrymder utföres i annan avtalsslutande stat eller på dess kontinentalsockel (arbetsstaten) och hemviststaten finner att arbetet sammanlagt inte kommer att överstiga 183 dagar under kalenderåret i fråga, samt att ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare med hemvist i denna stat, skall preliminär skatt erläggas till hemviststaten. Skattemyndighet i arbetsstaten skall i sådant fall inte kräva preliminär skatt, förutsatt att det genom skriftligt meddelande från skattemyndighet i hemviststaten visas att avdrag för preliminär skatt sker där. Om arbetsstaten godtar hemviststatens bedömning enligt första meningen, kan arbetsstaten underlåta att kräva preliminär skatt, även om meddelande enligt andra meningen inte lämnats. Om avdrag för preliminär skatt ej längre verkställs i hemviststaten, skall skattemyndigheten där så snart den fått kännedom om detta underrätta skattemyndigheten i arbetsstaten.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om skattemyndighet i hemviststaten finner att utgiven ersättning härrör från fast driftställe eller stadigvarande anordning i arbetsstaten.

2 Betalas ersättning som avses i punkt 1 av eller på uppdrag av arbetsgivare som varken har hemvist i arbetsstaten eller i arbetstagarens hemviststat, får preliminär skatt krävas i arbetsstaten. Skattemyndighet i hemviststaten skall i sådant fall avstå från att kräva avdrag för preliminär skatt efter det underrättelse erhållits från skattemyndigheten i arbetsstaten att preliminär skatt erläggs eller kommer att erläggas där.

3 Finner skattemyndigheten i arbetsstaten att fråga är om uthyrning av arbetskraft, kan preliminär skatt uttagas där. Arbetstagare som avses i punkt 1 skall anses uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans verksamhet i arbetsstaten (uppdragsgivare) och uthyraren inte har ansvar eller står risken för arbetsresultatet.

Vid bedömningen av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning varvid särskilt beaktas om

- a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,
- b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,
- c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,

d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och

e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

Skattemyndigheten i arbetsstaten skall underrätta skattemyndigheten i hemviststaten om att preliminär skatt betalas i arbetsstaten. Har sådan underrättelse erhållits skall hemviststaten inte kräva preliminär skatt på inkomsten.

4 Om skattemyndigheten i en avtalsslutande stat, vilken enligt bestämmelserna ovan skall avstå från att kräva preliminär skatt, inte godtar beslut fattat av skattemyndighet i annan avtalsslutande stat, skall frågan lösas genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i dessa avtalsslutande stater.

Om de behöriga myndigheterna inte enas om annat, skall, till dess frågan är avgjord, skatt inte krävas i

a) arbetsstaten, i de fall frågan skall avgöras enligt bestämmelserna i punkt 1,

b) hemviststaten, i de fall frågan skall lösas enligt bestämmelserna i punkt 2 eller punkt 3.

Har preliminär skatt för samma inkomst erlagts i båda staterna, skall den stat, som enligt bestämmelserna i denna punkt inte skall kräva skatt, återbetala inbetalat belopp.

5 Framgår av underrättelse från arbetsgivaren eller annorledes att förutsättningar för skatteavdrag i hemviststaten i enlighet med punkt 1 inte längre föreligger eller att sådant avdrag inte görs kan från denna tidpunkt avdrag för preliminär skatt krävas i arbetsstaten. Skattemyndigheten i arbetsstaten skall då först underrätta skattemyndigheten i hemviststaten om de ändrade förhållandena och att skatt kommer att krävas i arbetsstaten.

Kräver skattebetalaren tillbaka skatt som erlagts i en stat, skall återbetalningen anstå till dess att skattemyndigheten i den andra staten förvissat sig om att inkomsten inte skall beskattas i sistnämnda stat. Skall inkomsten beskattas i sistnämnda stat, skall skattemyndigheten i den stat där skatten erlagts snarast underrätta skattemyndigheten i den andra staten om med vilket belopp preliminär skatt har betalats. Överföring av skatten skall ske enligt bestämmelserna i punkt 9.

6 Underrättelse enligt punkterna 1–5 skall innehålla

a) arbetstagarens namn, födelsedatum och adress samt beskattningsort i båda staterna,

b) arbetsgivarens namn och adress i båda staterna, och

c) uppgift om tid för vilken preliminär skatt erlagts.

Underrättelser skall såvitt möjligt även innehålla arbetstagarens personnummer och arbetsgivarens arbetsgivarnummer samt eventuellt personnummer i båda staterna.

Finner skattemyndigheten att de uppgifter som lämnats enligt första stycket är så bristfälliga att de inte räcker för beslut om att preliminärskatteavdrag inte skall ske, skall skattemyndigheten i den andra staten omedelbart underrättas härom.

7 Bestämmelserna i punkterna 1–4 ovan om rätt att inte betala in preliminärskatt påverkar inte övriga skyldigheter enligt inhemsk lagstiftning, t. ex. upplysningsplikten.

8 Har preliminärskatt enligt punkt 5 uttagits i arbetsstaten, skall skattemyndigheten i denna stat så snart den fått kännedom om att arbetet upphört meddela skattemyndigheten i hemviststaten.

9 Har det fastställts att inkomst som avses i punkt 1 skall beskattas i annan stat än den där preliminärskatt har uttagits, skall på begäran av behörig myndighet i den förstnämnda staten inbetald preliminärskatt överföras till vederbörande skattemyndighet där för att avräknas mot skatt på inkomsten.

10 Meddelanden enligt denna överenskommelse skickas genom de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna, om de inte beslutar annorledes. De behöriga myndigheterna kan avtala om den närmare tillämpningen av bestämmelserna i denna överenskommelse.

11 Med skatt avses i denna överenskommelse inkomstskatt som omfattas av gällande dubbelbeskattningsavtal mellan de avtalsslutande staterna.

12 Denna överenskommelse omfattar inte inkomst som person med hemvist i kommun i Sverige, Finland eller Norge, vilken gränsar till landgränsen mellan Sverige och Norge, Sverige och Finland respektive Finland och Norge, förvärfvar för personligt arbete som utförs i sådan kommun i en av dessa stater, förutsatt att den kommun där arbetet utförs gränsar till hemviststaten.

13 Denna överenskommelse träder i kraft trettio dagar efter den dag då de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater undertecknat den, och tillämpas på ärenden som inkommit efter ikraftträdandet till den behöriga myndigheten i den stat till vilken framställningen riktas.

Denna överenskommelse är utfärdad i sex exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Sverige och en för Finland, vilka samtliga texter har lika vitsord.

LAGRÅDET

Utdrag
PROTOKOLL
vid sammanträde
1981-10-08

Närvarande: f. d. justitierådet Petrén, regeringsrådet Delin, justitierådet Bengtsson

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 17 september 1981 har regeringen på hemställen av statsrådet Wirtén beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272),
2. lag om ändring i lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter,
3. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623).

Förslagen har inför lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn Margareta Hedén.

Förslagen föranleder följande yttrande av *lagrådet*:

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1981-11-05

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Wikström, Friggebo, Dahlgren, Åsling, Johansson, Wirtén, Andersson, Boo, Petri, Eliasson, Gustafsson, Elmstedt, Tillander, Ahrland, Molin

Föredragande: statsrådet Wirtén

Proposition om godkännande av tilläggsavtal till avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden, m. m.

Föredraganden anmäler lagrådets yttrande¹ över förslag till

1. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272),
2. lag om ändring i lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter,
3. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623).

Föredraganden upplyser att lagrådet har lämnat lagförslagen utan erinran och anför vidare.

Jag har i remissen till lagrådet kommenterat de artiklar i tilläggsavtalet till avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden som föranlett de av lagrådet granskade förslagen till ändringar i uppbördslagen och betalningssäkringslagen. Jag avser nu att redovisa övriga artiklar i tilläggsavtalet och vill också i detta sammanhang ta upp en fråga om ändring av vissa bestämmelser i taxeringslagen (1956: 623) om kontrolluppgifter.

1 Tilläggsavtalet

Artiklarna 2, 3, 4, 5, 8 och 9

Art. 2 anger de skatter och avgifter som omfattas av avtalet. Genom ett tillägg skapas möjligheter att få handräckning också i ärenden om punktskatter. Frågan om det nordiska samarbetet på punktskatteområdet har utretts av en nordisk arbetsgrupp inom ramen för Nordiska tulladministrativa rådet (NTR). NTR har funnit att nordiskt samarbete behövs såväl för

¹ Beslut om lagrådsremiss fattat vid regeringssammanträde den 17 september 1981.

kontrollen av de nordiska punktskatterna, t. ex. i fråga om registreringsansökningar och punktskattedeklarationer, som för indrivning av punktskatter. NTR har därför rekommenderat att samarbetet formaliseras genom att de nordiska handräckningsavtalet kompletteras på det sätt som föreslås. Eftersom punktskatterna har ansetts knyta nära an till de skatteslag som anges i punkterna a)–d) i art. 2, har punktskatterna upptagits i en ny punkt e), medan den punkt som avser socialförsäkringsavgifter m. m. har betecknats f). Avsikten är att i en reviderad version av den särskilda överenskommelse enligt artikel 20 som finns fogad till 1972 års avtal för varje land ta in en förteckning över de punktskatter på vilka avtalet skall tillämpas.

Art. 3 Enligt art. 14 i dess nuvarande lydelse får en stat göra framställning om handräckning för indrivning av skatt endast om skatten inte kan drivas in i den egna staten utan väsentliga svårigheter. En sådan begränsning saknas i fråga om andra handräckningsåtgärder. Det har emellertid ansetts rimligt att en avtalsslutande stat exempelvis inte skall kunna begära att en särskild utredning i ett skatteärende vidtas i en annan stat om de uppgifter som man söker kan inhämtas utan större besvär i det egna landet. I enlighet härmed föreslås som ett gemensamt villkor för alla handräckningsåtgärder att sådan får begäras av en annan nordisk stat bara om åtgärden inte kan vidtas i den egna staten utan väsentliga svårigheter. Bestämmelsen om detta har tagits in i tredje stycket av artikel 3 i avtalet. Som en följd av denna ändring utgår första stycket av art. 14 i avtalet (*art. 5*).

Art. 4 innehåller en ändring av art. 12 i avtalet. Ändringen innebär att denna artikels bestämmelser om s. k. automatiskt utbyte av upplysningar utvidgas till att omfatta också innehav av fast egendom.

För närvarande sker ingen automatisk rapportering i form av kontrolluppgifter angående innehav av fast egendom i annat nordiskt land. Avsikten med det nu föreslagna tillägget till art. 12 är att skapa möjligheter till utbyte av sådana uppgifter. Upplysningar om fastighetsinnehav skall sålunda lämnas i den mån det kan ske på grundval av tillgängliga kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter. Tillägget har förts in som punkt d) i artikelns första stycke. De nuvarande punkterna d)–g) har därvid betecknats e)–h).

Tilläggsavtalet träder enligt *art. 8* i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga stater har meddelat det svenska utrikesdepartementet att man har genomfört de konstitutionella åtgärder som krävs för ikraftträdandet. Bestämmelserna skall tillämpas på ärenden som har kommit in till behörig avtalsmyndighet efter ikraftträdandet.

Genom *art. 9* knys tilläggsavtalets giltighetstid till handräckningsavtalets.

2 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen

I 37 § TL finns bestämmelser om skyldighet för arbetsgivarna att utan anmaning lämna kontrolluppgifter om utbetald lön m. m. Huvuddelen av dessa kontrolluppgifter registreras sedan några år med hjälp av ADB och stäms av maskinellt mot de löneuppgifter som registrerats från självdeklarationerna. Från och med 1981 års taxering är kontrolluppgifterna också underlag för kreditering av den preliminära A-skatt som innehållits av arbetsgivaren. Enligt bestämmelserna i 37 § 2 mom. TL gäller att vissa av kontrolluppgifterna skall lämnas på blankett enligt fastställt formulär.

Riksskatteverket (RSV) har i skrivelse till regeringen den 20 november 1980 föreslagit att skyldigheten att lämna kontrolluppgifter på blankett enligt fastställt formulär skall vidgas. RSV framhåller att kontrolluppgifter avseende utbetalningar från försäkringsanstalter (37 § 1 mom. punkterna 3, 3b–3f TL) ofta innehåller uppgifter om innehållen preliminär A-skatt. Eftersom kontrolluppgifterna skall vara krediteringsunderlag erfordras enligt RSV att uppgifterna lämnas på blankett enligt fastställt formulär. Registrering kan då ske på ett ändamålsenligt sätt. Detsamma gäller även kontrolluppgifter, som avses i punkt 8, dvs. i fall där utbetalaren inte har varit skyldig att göra skatteavdrag men ändå gjort detta, t. ex. efter särskild begäran av inkomsttagaren.

Jag biträder förslaget och föreslår att bestämmelserna i 37 § 2 mom. TL ändras i enlighet härmed. En följdändring bör också göras i 37 § 7 mom. TL. Enligt 37 § 4 mom. TL skall uppgiftsskyldig som har tilldelats redovisningsnummer för inbetalning av innehållen skatt lämna kontrolluppgifterna till lokal skattemyndighet i det län där länsstyrelsen utfärdat redovisningsnumret. Annan uppgiftsskyldig skall lämna kontrolluppgifterna till lokal skattemyndighet i det fögderi där han är bosatt.

Ett företag är i princip skyldigt att redovisa innehållen skatt för företaget som helhet. I vissa fall kan dock länsstyrelsen enligt 53 § uppbördslagen (1953: 272) ge ett företag tillstånd att redovisa skatten för olika verksamhetsgrenar var för sig. Länsstyrelsen tilldelar i så fall företaget ett särskilt redovisningsnummer för varje verksamhetsgren. Vid registreringen hänförs arbetsgivaren till respektive lokal skattemyndighet. Länsstyrelserna förenar regelmässigt ett sådant tillstånd med villkor att kontrolluppgifterna skall ges in under samma redovisningsnummer som skatten.

RSV föreslår att arbetsgivare, som tilldelas särskilt redovisningsnummer, direkt i lag åläggs skyldighet att ange detta nummer på kontrolluppgifterna och på den särskilda uppgift som enligt 37 § 7 mom. TL skall fogas till dessa. RSV föreslår vidare att sådana kontrolluppgifter skall lämnas till den lokala skattemyndighet till vilken han hänförs vid registreringen. Enligt RSV erfordras detta för att man skall kunna göra den maskinella avstämningen av den innehållna skatten mot uppgifterna om avdragen preliminär A-skatt på kontrolluppgifterna. Vidare föreslår RSV att arbets-

givare, som inte kan lämna uppgift om personnummer för den som uppgiften avser, skall lämna uppgift om födelsetid. I de s. k. sökrutiner som används i ADB-systemet när personnummer saknas, utgör postadress och födelsedatum de viktigaste sökbegreppen, medan uppgift om län, kommun och församling som föreskrivs i nuvarande lagtext inte används. Dessa uppgifter bör därför enligt RSV kunna utgå. Slutligen föreslår RSV att begreppet kontrolluppgiftsmissiv i 37 § 7 mom. TL ändras till sammandrag av kontrolluppgifter. Ordet missiv har enligt verket visat sig svårförståeligt och därför rönt kritik från olika håll.

För egen del får jag anföra följande. Som tidigare nämnts förenar länsstyrelserna regelmässigt ett tillstånd att redovisa under särskilt redovisningsnummer med villkor att kontrolluppgifterna ges in under samma redovisningsnummer som skatten. Jag ansluter mig till RSV:s mening att arbetsgivare direkt i lag åläggs skyldighet att ange detta nummer. Tillstånd att redovisa under särskilt redovisningsnummer har enligt vad jag erfarit lämnats i långt större utsträckning än vad man hade anledning att räkna med. En förutsättning för att det nya uppbörds- och krediteringsförfarandet skall fungera på ett smidigt sätt är därför att kontrolluppgifterna lämnas till rätt lokal skattemyndighet redan från början. För att kunna ålägga arbetsgivaren detta måste han underrättas om till vilken lokal skattemyndighet han hänförs vid registreringen. Detta görs genom att registreringen anges på den kontrolluppgiftsförteckning som han normalt erhåller i mitten av oktober året före taxeringsåret och på det förtryckta sammandrag av kontrolluppgifter som sänds ut till arbetsgivaren senast i slutet av december samma år. Arbetsgivarna får alltså i regel veta till vilken lokal skattemyndighet kontrolluppgiften skall skickas. Vissa uppgiftsskyldiga får emellertid ingen underrättelse härom. Så är exempelvis fallet för arbetsgivare som inte hunnit registreras eller av annan anledning inte har registrerats. Även uppgiftsskyldiga som är registrerade får i vissa fall ingen underrättelse. Av dessa kan man enligt min mening inte kräva mer än att uppgifterna skall lämnas till den lokala skattemyndighet där vederbörande är bosatt. Jag föreslår att bestämmelserna i 37 § 4 mom. första stycket TL utformas i enlighet med vad jag nu har sagt.

I 37 § 4 mom. TL föreskrivs även att vissa kontrolluppgifter vid avlämnandet skall vara ordnade kommunvis och i vissa fall församlingsvis. De sorteringsrutiner som de lokala skattemyndigheterna numera använder baseras i regel på personnumret. Enligt vad jag erfarit är det tillräckligt att dessa kontrolluppgifter ordnas efter kommun. Något behov av uppdelning efter församling finns inte. Jag föreslår därför att i 37 § TL bara ges skyldighet att sortera kontrolluppgifterna efter kommun.

Genom lagstiftning år 1979 (prop. 1978/79:209, SkU 1979/80:11, rskr 1979/80:42, SFS 1979:1017–1018) infördes en individualiserad beskattning av medlemmar i bostadsrättsföreningar m. m. Enligt dessa bestämmelser skall medlemmen som intäkt av kapital ta upp viss procent av

värdet på sin andel i den mån detta överstiger en viss frigräns. Värdet av andelen beräknas med utgångspunkt från den samlade föreningsförmögenheten. Föreningarna skall enligt stadganden i 42 § 1 och 3 mom. TL senast den 8 februari under taxeringsåret lämna medlemmarna uppgift om detta värde. Sådan uppgift behöver inte lämnas om föreningsförmögenheten är negativ. Vidare får skattechefen efter särskild prövning i det enskilda fallet ge dispens i fråga om förmögenhetsuppgifterna. Sådana beslut av skattechefen bör inte kunna överklagas. En bestämmelse om detta bör tas in i 42 § 1 mom. TL.

De nya bestämmelserna bör tillämpas första gången i fråga om de kontrolluppgifter som skall lämnas till ledning för 1982 års taxering.

De föreslagna ändringarna i 37 § 2, 4 och 7 mom. samt 42 § 1 mom. taxeringslagen är lagtekniskt sett av okomplicerad natur. Med hänvisning bl. a. till detta anser jag det inte nödvändigt att inhämta lagrådets yttrande över dessa förslag.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

dels att antaga förslagen till

1. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)
2. lag om ändring i lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

3. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623),

dels att

4. godkänna tilläggsavtalet den 11 juni 1981 till avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden lagt fram.

Innehållsförteckning	Sid.
Propositionen	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Lagförslag	2
1 Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)	2
2 Lag om ändring i lagen (1978: 880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter	3
3 Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)	4
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 17 september 1981	9
1 Inledning	9
2 Ändringarna i handräckningsavtalet	10
2.1 Allmänt	10
2.2 Tilläggsavtalet	11
2.3 Överenskommelsen om uppbörd av skatt	13
3 Författningsändringarna	15
3.1 Uppbördslagen	15
3.2 Betalningssäkringslagen	16
3.3 Ikraftträdande	16
4 Kontroll av räntor	16
5 Upprättade lagförslag	17
6 Hemställan	18
7 Beslut	18
Bilaga 1 Tilläggsavtal till avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden	20
Bilaga 2 Överenskommelse om uppbörd av skatt	36
Utdrag av lagrådets protokoll den 8 oktober 1981	39
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 5 november 1981 .	40

